

Eestikeelne väljaanne

Teave ja teatised

64. aastakäik

19. aprill 2021

Sisukord

IV Teave

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

Euroopa Liidu Kohus

2021/C 138/01	Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded <i>Euroopa Liidu Teatajas</i>	1
---------------	---	---

V Teated

KOHTUMENETLUSED

Euroopa Kohus

2021/C 138/02	Kohtuasi C-95/19: Euroopa Kohtu (viies koda) 24. veebruari 2021. aasta otsus (Corte suprema di cassazione eelotsusetaotlus – Itaalia) – Agenzia delle Dogane versus Silcompa SpA (Eelotsusetaotlus – Direktiiv 76/308/EMÜ – Artiklid 6 ja 8 ning artikli 12 lõiked 1 – 3 – Vastastikune abi teatavate nõuete sissenõudmisel – Kahes liikmesriigis samadelt tehingutelt sissenõutav aktsiis – Direktiiv 92/12/EÜ – Artiklid 6 ja 20 – Kauba tarbimiseks ringlusse lubamine – Haldus-saadetokumendi võltsimine – Eeskirjade rikkumine või eiramine, mis on toime pandud aktsiisiga maksustatava kauba aktsiisi peatamise korra alusel liikumise käigus – Eeskirjade vastane kõrvalekaldumine aktsiisi peatamise korra – Aktsiisinõude esitamine kaks korda – Kontroll, mille viisid läbi selle liikmesriigi kohtud, kus asub asutus, kellelt abi taotletakse – Teise liikmesriigi pädevate asutuste esitatud abitaotluse rahuldamata jätmine – Tingimused)	2
2021/C 138/03	Kohtuasi C-389/19 P: Euroopa Kohtu (esimene koda) 25. veebruari 2021. aasta otsus – Euroopa Komisjon versus Rootsi Kuningriik, Taani Kuningriik, Soome Vabariik, Euroopa Parlament, Euroopa Kemikaaliamet (Apellatsioonkaebus – Määrus (EÜ) nr 1907/2006 – Kemikaalide registreerimine, hindamine, autoriseerimine ja piiramine – Euroopa Komisjoni otsus nimetatud määruse XIV lisasse kantud ainete pliiisulfokromaatkollase ja pliiikromaatmolüüdaatsulfaatpunase teatud kasutusala autoriseerimise kohta – Väga ohtlikud ained – Autoriseeringu saamise tingimused – Sobivate alternatiivide puudumise hindamine)	3

2021/C 138/04	Kohtuasi C-403/19: Euroopa Kohtu (teine koda) 25. veebruari 2021. aasta otsus (Conseil d'État' eelotsusetaotlus – Prantsusmaa) – Société Générale SA versus Ministre de l'Action et des Comptes publics (Eelotsusetaotlus – ETL artikkel 63 – Kapitali vaba liikumine – Äriühingu tulumaks – Kahepoolset topeelmaksustamise vältimise lepingud – Selliste mitteresidendist äriühingu jaotatud dividendide maksustamine, millelt on teises liikmesriigis maks juba kinni peetud – Mahaarvatava maksu ümberarvutuse piirmäär – Õiguslik topeelmaksustamine)	4
2021/C 138/05	Kohtuasi C-604/19: Euroopa Kohtu (esimene koda) 25. veebruari 2021. aasta otsus (Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu eelotsusetaotlus – Poola) – Gmina Wrocław versus Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej (Eelotsusetaotlus – Maksustamine – Käibemaks – Direktiiv 2006/112/EÜ – Artikli 2 lõike 1 punkt a – Artikli 9 lõige 1 – Artikli 13 lõige 1 – Artikli 14 lõige 1 ja lõike 2 punkt a – Mõiste „kaubatarne“ – Kinnisasjale seatud päruskasutusvalduse muutmine omandiõiguseks – Omaavalitsusüksus, mis võtab tasu sellise muutmise eest – Mõiste „hüvitis“ – Mõiste „maksukohustuslane, kes sellena tegutseb“ – Erand – Avalik-õiguslikud organisatsioonid, kes tegutsevad või teevad tehinguid ametivõimudena)	4
2021/C 138/06	Kohtuasi C-615/19 P: Euroopa Kohtu (esimene koda) 25. veebruari 2021. aasta otsus – John Dalli versus Euroopa Komisjon (Apellatsioonkaebus – Kahju hüvitamise hagi – Euroopa Liidu lepinguväline vastutus – Euroopa Komisjoni ja Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) väidetavalt õigusvastane tegevus – Euroopa Komisjoni liikme volituste lõpetamine – OLAFi juurdlust reguleerivad menetlusnormid – Juurdluse algatamine – Õigus olla ära kuulatud – OLAFi järelevalvekomitee – Süütuse presumpatsioon – Väidetava kahju hindamine)	5
2021/C 138/07	Kohtuasi C-658/19: Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 25. veebruari 2021. aasta otsus – Euroopa Komisjon versus Hispaania Kuningriik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine – ETL artikkel 258 – Direktiiv (EL) 2016/680 – Isikuandmete töötlemine – Süütegude tõkestamine, uurimine, avastamine ja nende eest vastutusele võtmine – Üle võtmata jätmine ja ülevõtmismeetmetest teatamata jätmine – ETL artikli 260 lõige 3 – Põhisumma ja karistumakse väljamõistmise nõue)	6
2021/C 138/08	Kohtuasi C-673/19: Euroopa Kohtu (viies koda) 24. veebruari 2021. aasta otsus (Raad van State eelotsusetaotlus – Madalmaad) – M, A, Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid versus Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, T (Eelotsusetaotlus – Varjupaik ja sisseränne – Direktiiv 2008/115/EÜ – Artiklid 3, 4, 6 ja 15 – Põgeniku ebaseaduslik viibimine liikmesriigi territooriumil – Kinnipidamine teisele liikmesriigile üleandmise eesmärgil – Pagulasseisund selles teises liikmesriigis – Tagasisaatmise lubamatuse põhimõte – Tagasisaatmisotsuse puudumine – Direktiivi 2008/115 kohaldatavus)	7
2021/C 138/09	Kohtuasi C-689/19 P: Euroopa Kohtu (kümnes koda) 25. veebruari 2021. aasta otsus – VodafoneZiggo Group BV versus Euroopa Komisjon (Apellatsioonkaebus – Elektroonilise side võrgud ja teenused – Direktiiv 2002/21/EÜ, muudetud direktiiviga 2009/140/EÜ – Elektroonilise side siseturu konsolideerimine – Artikli 7 lõiked 3 ja 7 – Riigi reguleeriva asutuse poolt kättesaadavaks tehtud meetme eelnõu – Madalmaades määratletud piirkonnas juurdepääsu hulgimüügitur – Märkimisväärne ühine turujõud – Riigi reguleerivale asutusele edastatud Euroopa Komisjoni arvamused – Riigi reguleeriva asutuse kohustus võtta neid täiel määral arvesse – Ulatus – ETL artikkel 263 – Tühistamishagi – Vastuvõetavus – Vaidlustav akt – Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikkel 47)	7
2021/C 138/10	Kohtuasi C-712/19: Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 25. veebruari 2021. aasta otsus (Tribunal Supremo eelotsusetaotlus – Hispaania) – Novo Banco SA versus Junta de Andalucía (Eelotsusetaotlus – Asutamisevabadus – Kapitali vaba liikumine – Maksustamine – Krediidiasutuste klientide hoiustele kohaldatav maks – Maksu mahaarvamised, mida võimaldatakse ainult krediidiasutustele, kelle registrijärgne asukoht või esindused on Andaluusia autonoomse piirkonna territooriumil – Maksu mahaarvamised, mida võimaldatakse ainult selle autonoomse piirkonna projektidesse tehtavatele investeeringutele – Ühine käibemaksusüsteem – Direktiiv 2006/112/EÜ – Artikkel 401 – Keeld kohaldada muid riigisiseseid maksu, millel on käibelt arvestatava maksu omadused – Mõiste „käibelt arvestatav maks“ – Käibemaksu põhitunnused – Puudumine)	8
2021/C 138/11	Kohtuasi C-772/19: Euroopa Kohtu (üheksas koda) 25. veebruari 2021. aasta otsus (Verwaltungsgerichtshof eelotsusetaotlus – Austria) – Bartosch Airport Supply Services GmbH versus Zollamt Wien (Eelotsusetaotlus – Ühine tollitariifistik – Kombineeritud nomenklatuur – Tariifne klassifitseerimine – Tariifirubriigid 8701 ja 8705 – Tõlgendamine – Lennuki puksiirveduk)	9

2021/C 138/12	Kohtuasi C-804/19: Euroopa Kohtu (esimene koda) 25. veebruari 2021. aasta otsus (Landesgericht Salzburgi eelotsusetaotlus – Austria) – BU <i>versus</i> Markt24 GmbH (Eelotsusetaotlus – Kohtualluvus ning kohtuotsuste tunnustamine ja täitmine tsiviil- ja kaubandusajades – Määrus (EL) nr 1215/2012 – Kohtualluvus töölepingute puhul – II peatüki 5. jao sätted – Kohaldatavus – Leping, mille ühes liikmesriigis elav töötaja sõlmis teises liikmesriigis asuva äriühinguga – Töötamise puudumine kogu lepingu kestuse ajal – Riigisiseste kohtualluvuse eeskirjade kohaldamise välistamine – Artikli 21 lõike 1 punkti b alapunkt i – Mõiste „paik, kus või kust kohast töötaja tavaliselt töötab“ – Tööleping – Lepingu täitmise koht – Töötaja kohustused oma tööandja ees)	10
2021/C 138/13	Kohtuasi C-857/19: Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 25. veebruari 2021. aasta otsus (Najvyšší súd Slovenskej republiky eelotsusetaotlus – Slovakkia) – Slovak Telekom a.s. <i>versus</i> Protimonopolný úrad Slovenskej republiky (Eelotsusetaotlus – Konkurents – ELTL artikkel 102 – Turgu valitseva seisundi kuritarvitamine – Pädevuste jaotus Euroopa Komisjoni ja liikmesriikide konkurentsiasutuste vahel – Määrus (EÜ) nr 1/2003 – Artikli 11 lõige 6 – Liikmesriikide konkurentsiasutuste pädevuse kaotamine – Ne bis in idem-põhimõte – Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikkel 50)	11
2021/C 138/14	Kohtuasi C-940/19: Euroopa Kohtu (esimene koda) 25. veebruari 2021. aasta otsus (Conseil d'État' eelotsusetaotlus – Prantsusmaa) – Les Chirugiens-Dentistes de France jt <i>versus</i> Ministre des Solidarités et de la Santé, Ministre de l'Enseignement supérieur, de la Recherche et de l'Innovation, Premier ministre (Eelotsusetaotlus – Kutsekvalifikatsioonide tunnustamine – Direktiiv 2005/36/EÜ – Artikli 4f lõige 6 – Liikmesriigi õigusnormid – Osalise juurdepääsu lubamine teatavale kutsealale, mis kuulub kutsekvalifikatsioonide automaatse tunnustamise mehhanismi alla)	12
2021/C 138/15	Kohtuasi C-129/20: Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 25. veebruari 2021. aasta otsus (Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg eelotsusetaotlus – Luksemburg) – XI <i>versus</i> Caisse pour l'avenir des enfants (Eelotsusetaotlus – Sotsiaalpoliitika – Direktiiv 2010/18/EL – Vanemapuhkust käsitlev muudetud raamkokkulepe – Riigisisese õigusnormid, mis seavad vanemapuhkuse õiguse sõltuvusse lapse sünnikuupäeval töötamise tingimusest ja töötaja kohustuslikust liitumisest asjaomase sotsiaalkindlustusskeemiga)	12
2021/C 138/16	Kohtuasi C-108/19: Euroopa Kohtu (kümnes koda) 14. jaanuari 2021. aasta määrus (Curtea de Apel București eelotsusetaotlus – Rumeenia) – Krakvet sp. z o.o. sp.k. <i>versus</i> Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți (Eelotsusetaotlus – Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 99 – Ühine käibemaksusüsteem – Direktiiv 2006/112/EÜ – Artikkel 33 – Maksustatava tehingu teostamise koha kindlaksmääramine – Kaupade tarne koos veoga – Selliste kaupade tarne, mille on lähetanud või vedanud tarnija või tema eest tegutsev isik – Müük Interneti teel – Kaupade veoleping, mille ostja on sõlminud tarnija soovitatud äriühinguga)	13
2021/C 138/17	Kohtuasi C-706/19: Euroopa Kohtu (üheksas koda) 20. jaanuari 2021. aasta kohtumäärus – CCPL – Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC, Coopbox group SpA, Coopbox Eastern s.r.o. <i>versus</i> Euroopa Komisjon (Apellatsioonkaebus – Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 181 – Konkurents – Keelatud kokkulepped – Jaemüügiks mõeldud toiduainete pakendamise turg – Põhjenduste vastu esitatud apellatsioonkaebus – Ilmselt vastuvõetamatu apellatsioonkaebus)	14
2021/C 138/18	Kohtuasi C-769/19: Euroopa Kohtu (kümnes koda) 14. jaanuari 2021. aasta määrus (Spetsializiran nakazatelen sadi eelotsusetaotlus – Bulgaaria) – kriminaalmenetlus UC ja TD suhtes (Eelotsusetaotlus – Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 99 – Õiguslane koostöö kriminaalasjades – Direktiiv 2012/13/EL – Õigus saada kriminaalmenetluses teavet – Artikkel 6 – Kahtlustatavate või süüdistatavate isikute õigus saada teavet nende õiguste kohta – Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 47 teine lõik – Mõistlik menetlusaeg – Liikmesriigi õigusnormid, milles on ette nähtud menetluse lõpetamine juhul, kui kohtunik tuvastab süüdistusaktis vormivead – Asja tagasisaatmine prokuratuurile uue süüdistusakti koostamiseks – Lubatavus)	14

2021/C 138/19	Kohtuasi C-892/19: Euroopa Kohtu 14. jaanuari 2021. aasta määrus – Camelia Manéa <i>versus</i> Euroopa Liidu Asutuste Tõlkeskus (Apellatsioonkaebus – Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 181 – Avalik teenistus – Ajutine teenistuja – Tähtajaline leping – Otsus teenistuslepingut mitte pikendada – Otsuse tagasivõtmine ja uue pikendamata jätmise otsuse tegemine, mis jõustub samal kuupäeval kui esimene otsus – Tühistamishagi ja kahju hüvitamise nõue – Osaliselt ilmselgelt vastuvõetamatu ja osaliselt ilmselgelt põhjendamatu apellatsioonkaebus)	15
2021/C 138/20	Kohtuasi C-105/20: Euroopa Kohtu (kuues koda) 21. jaanuari 2021. aasta määrus (Tribunal du travail de Nivelles'i eelotsusetaotlus – Belgia) – UF <i>versus</i> Partena, Assurances sociales pour travailleurs indépendants ASBL, Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti), Union Nationale des Mutualités Libres (Partenamut) (UNMLibres) (Eelotsusetaotlus – Euroopa Kohtu kodukorra artikli 53 lõige 2 ja artikkel 94 – Eelotsusetaotluse esitamise otsus – Täpsustuste puudumine põhjuste kohta, mis selgitavad, miks eelotsuse küsimustele vastamine on põhikohtuasjas lahendi tegemiseks vajalik – Eelotsusetaotluse ilmselge vastuvõetamatus)	16
2021/C 138/21	Kohtuasi C-455/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Sofiyski rayoneni sad (Bulgaaria) 23. septembril 2020 – Ts.M.Ts., T.M.M.	16
2021/C 138/22	Kohtuasi C-676/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Superior de Justicia de Aragón (Hispaania) 11. detsembril 2020 – ASADE – Asociación Estatal de Entidades de Servicios de Atención a Domicilio <i>versus</i> Consejería de Sanidad de la Diputación General de Aragón	16
2021/C 138/23	Kohtuasi C-3/21: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud High Court (Iirimaa) 4. jaanuaril 2021 – FS <i>versus</i> Chief Appeals Officer, Social Welfare Appeals Office, Minister for Employment Affairs, Minister for Social Protection	18
2021/C 138/24	Kohtuasi C-22/21: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Supreme Court (Iirimaa) 14. jaanuaril 2021 – SRS, AA <i>versus</i> Minister for Justice and Equality	18
2021/C 138/25	Kohtuasi C-71/21: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Sofiyski gradski sad (Bulgaaria) 4. veebruaril 2021 – Kriminaalasi järgmise isiku suhtes: KT	19
2021/C 138/26	Kohtuasi C-72/21: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Augstākā tiesa (Senāts) (Läti) 4. veebruaril 2021 – SIA „PRODEX“ <i>versus</i> Valsts ieņēmumu dienests	20
2021/C 138/27	Kohtuasi C-78/21: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Administratīvā apgabaltiesa (Läti) 1. veebruaril 2021 – AS „PrivatBank“, A, B, Unimain Holdings Limited <i>versus</i> Finanšu un kapitāla tirgus komisija	20
2021/C 138/28	Kohtuasi C-92/21: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal du travail de Liège (Belgia) 15. veebruaril 2021 – VW <i>versus</i> Agence fédérale pour l'Accueil des demandeurs d'asile (Fedasil)	21
2021/C 138/29	Kohtuasi C-96/21: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Bremen (Saksamaa) 16. veebruaril 2021 – DM <i>versus</i> CTS Eventim AG & Co. KGaA	22
2021/C 138/30	Kohtuasi C-121/21: 26. veebruaril 2021 esitatud hagi – Tšehhi Vabariik <i>versus</i> Poola Vabariik	23
2021/C 138/31	Kohtuasi C-156/21: 11. märtsil 2021 esitatud hagi – Ungari <i>versus</i> Euroopa Parlament, Euroopa Liidu Nõukogu	24
2021/C 138/32	Kohtuasi C-157/21: 11. märtsil 2021 esitatud hagi – Poola Vabariik <i>versus</i> Euroopa Parlament ja Euroopa Liidu Nõukogu	26
2021/C 138/33	Kohtuasi C-761/19: Euroopa Kohtu viienda koja presidendi 11. jaanuari 2021. aasta määrus – Euroopa Komisjon <i>versus</i> Ungari	28
2021/C 138/34	Kohtuasi C-865/19: Euroopa Kohtu kuuenda koja presidendi 30. novembri 2020. aasta määrus (Tribunal d'instance de Rennes'i eelotsusetaotlus – Prantsusmaa) – Caisse de Crédit Mutuel Le Mans Pontlieue <i>versus</i> OG	28

2021/C 138/35	Kohtuasi C-38/20: Euroopa Kohtu presidendi 27. novembri 2020. aasta määrus (Tribunal Superior de Justicia de Andalucía, Ceuta y Melilla eelotsusetaotlus – Hispaania) – ZP versus Delegación del Gobierno en Melilla	28
2021/C 138/36	Kohtuasi C-227/20: Euroopa Kohtu presidendi 18. jaanuari 2021. aasta määrus – Euroopa Komisjon versus Itaalia Vabariik	29
2021/C 138/37	Kohtuasi C-335/20: Euroopa Kohtu presidendi 22. jaanuari 2021. aasta määrus (Tribunal du travail du Brabant wallon eelotsusetaotlus – Belgia) – PR versus Agence fédérale pour l'Accueil des demandeurs d'asile (Fedasil)	29
2021/C 138/38	Kohtuasi C-407/20: Euroopa Kohtu presidendi 25. jaanuari 2021. aasta määrus (Oberlandesgericht Wieni eelotsusetaotlus – Austria) – Österreichische Apothekerkammer versus HA	29
2021/C 138/39	Kohtuasi C-512/20: Euroopa Kohtu presidendi 22. jaanuari 2021. aasta määrus (Rechtbank Noord-Hollandi eelotsusetaotlus – Madalmaad) – P versus Swiss International Air Lines AG	29

Üldkohus

2021/C 138/40	Kohtuasi T-238/20: Üldkohtu 17. veebruari 2021. aasta otsus – Ryanair versus komisjon (Riigiabi – Lennutranspordi turg Rootsis, lähtekohaga Rootsist või sihtkohaga Rootsi – Laenugarantiid, mille eesmärk on ettevõtjaid COVID-19 pandeemia raames toetada – Otsus mitte esitada vastuväiteid – Riigiabi meetmete ajutine raamistik – Liikmesriigi majanduses tõsise häire kõrvaldamise meede – Teenuste osutamise vabadus – Võrdne kohtlemine – Proportsionaalsus – Rootsi ametivõimude väljastatud loa omamise kriteerium – Olukord, kus kaalutud ei ole abi positiivset ja negatiivset mõju kaubandustingimustele ja moonutamata konkurentsi säilitamisele – ELTL artikli 107 lõike 3 punkt b – Ratio legis – Põhjendamiskohustus)	30
2021/C 138/41	Kohtuasi T-259/20: Üldkohtu 17. veebruari 2021. aasta otsus – Ryanair versus komisjon (Riigiabi – Prantsuse lennutranspordi turg – Tsiviillennundusmaksu ja lennupiletitelt igakuiselt tasumisele kuuluva solidaarsusmaksu maksmise peatamine ajavahemikul 2020. aasta märtsist detsembrini COVID-19 pandeemia raames – Otsus jätta vastuväited esitamata – Erakorralise sündmuse tõttu tekkinud kahju hüvitamiseks ette nähtud abi – Teenuste osutamise vabadus – Võrdne kohtlemine – Prantsuse ametivõimude väljastatud loa omamise kriteerium – Proportsionaalsus – ELTL artikli 107 lõike 2 punkt b – Põhjendamiskohustus)	31
2021/C 138/42	Kohtuasi T-19/20: Üldkohtu 12. veebruari 2021. aasta määrus – sprd.net versus EUIPO – Shirlabor (I love) (Tühistamishagi – Euroopa Liidu kaubamärk – Kehtetuks tunnistamise menetlus – Euroopa Liidu kujutismärk I love – Absoluutne keeldumispõhjus – Eristusvõime puudumine – Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt b (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt b) – Reklaamlausest koosnev kaubamärk – Põhjendamiskohustus – Määruse 2017/1001 artikli 94 lõige 1 – Delegeeritud määruse (EL) 2018/625 artikli 16 lõike 1 punkti a kohaldamatus – Tõendite vastuvõetavus – Määruse 2017/1001 artikli 97 lõige 1 – Erapooletus – Määruse 2017/1001 artikli 95 lõige 1 – Ilmselgelt õiguslikult põhjendamatu hagi)	31
2021/C 138/43	Kohtuasi T-92/20: Üldkohtu 11. veebruari 2021. aasta määrus – Fryč versus komisjon (Lepinguväline vastutus – Riigiabi – Grupierandi määrus – Tšehhi ametivõimude abikava teatavate ettevõtjate toetuseks – Komisjoni otsus, millega see abikava heaks kiideti – Hilinenult esitamise tõttu läbi vaatamata jäetud tühistamishagi – Komisjoni ja liidu kohtute tegevusega väidetavalt põhjustatud kahju – Aegumine – Osaliselt ilmselgelt vastuvõetamatu hagi – Põhjuslik seos – Osaliselt ilmselgelt õiguslikult põhjendamatu hagi)	32
2021/C 138/44	Kohtuasi T-176/20: Üldkohtu 11. veebruari 2021. aasta määrus – Sam McKnight versus EUIPO – Carolina Herrera (COOL GIRL) (Euroopa Liidu kaubamärk – Vaidlustatud otsuse kehtetuks tunnistamine – Hagi eseme äralangemine – Otsuse tegemise vajaduse äralangemine)	33
2021/C 138/45	Kohtuasi T-230/20 R: Üldkohtu presidendi 8. veebruari 2021. aasta määrus – PNB Banka versus EKP (Ajutiste meetmete kohaldamine – Majandus- ja rahapoliitika – Krediidiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalve – EKP-le antud järelevalvealased eriuksanded – Otsus krediidiasutuse tegevusloa kehtetuks tunnistamise kohta – Kohaldamise peatamise taotlus – Kiireloomulisuse puudumine)	33

2021/C 138/46	Kohtuasi T-748/20: 19. detsembril 2020 esitatud hagi – komisjon <i>versus</i> CEVA jt	34
2021/C 138/47	Kohtuasi T-53/21: 29. jaanuaril 2021 esitatud hagi – EVH <i>versus</i> komisjon	35
2021/C 138/48	Kohtuasi T-55/21: 29. jaanuaril 2021 esitatud hagi – Stadtwerke Leipzig <i>versus</i> komisjon	37
2021/C 138/49	Kohtuasi T-56/21: 29. jaanuaril 2021 esitatud hagi – TEAG <i>versus</i> komisjon	37
2021/C 138/50	Kohtuasi T-58/21: 29. jaanuaril 2021 esitatud hagi – GWS Stadtwerke Hameln <i>versus</i> komisjon . . .	38
2021/C 138/51	Kohtuasi T-59/21: 29. jaanuaril 2021 esitatud hagi – eins energie in sachsen <i>versus</i> komisjon	38
2021/C 138/52	Kohtuasi T-60/21: 29. jaanuaril 2021 esitatud hagi – Naturstrom <i>versus</i> komisjon	39
2021/C 138/53	Kohtuasi T-61/21: 29. jaanuaril 2021 esitatud hagi – EnergieVerbund Dresden <i>versus</i> komisjon	40
2021/C 138/54	Kohtuasi T-62/21: 29. jaanuaril 2021 esitatud hagi – GGEW <i>versus</i> komisjon	40
2021/C 138/55	Kohtuasi T-63/21: 29. jaanuaril 2021 esitatud hagi – Stadtwerke Frankfurt am Main <i>versus</i> komisjon	41
2021/C 138/56	Kohtuasi T-64/21: 29. jaanuaril 2021 esitatud hagi – Mainova <i>versus</i> komisjon	42
2021/C 138/57	Kohtuasi T-65/21: 29. jaanuaril 2021 esitatud hagi – enercity <i>versus</i> komisjon	42
2021/C 138/58	Kohtuasi T-68/21: 28. jaanuaril 2021 esitatud hagi – QA <i>versus</i> komisjon	43
2021/C 138/59	Kohtuasi T-73/21: 4. veebruaril 2021 esitatud hagi – PIC CO <i>versus</i> EUIPO – Haribo Ricqlès Zan (P.I. C. Co.)	44
2021/C 138/60	Kohtuasi T-77/21: 4. veebruaril 2021 esitatud hagi – QC <i>versus</i> komisjon	44
2021/C 138/61	Kohtuasi T-88/21: 12. veebruaril 2021 esitatud hagi – Paesen <i>versus</i> Euroopa välisteenistus	45
2021/C 138/62	Kohtuasi T-93/21: 13. veebruaril 2021 esitatud hagi – Creaticon d.o.o. <i>versus</i> EUIPO – Paul Hartmann (SK SKINTEGRA THE RARE MOLECULE)	46
2021/C 138/63	Kohtuasi T-95/21: 15. veebruaril 2021 esitatud hagi – Portugal <i>versus</i> komisjon	47
2021/C 138/64	Kohtuasi T-99/21: 17. veebruaril 2021 esitatud hagi – Construcciones Electromecanicas Sabero <i>versus</i> EUIPO – Magdalenas de las Heras (Heras Bareche)	48
2021/C 138/65	Kohtuasi T-111/21: 19. veebruaril 2021 esitatud hagi – Ryanair <i>versus</i> komisjon	49
2021/C 138/66	Kohtuasi T-121/21: 25. veebruaril 2021 esitatud hagi – Suez <i>versus</i> komisjon	49
2021/C 138/67	Kohtuasi T-122/21: 25. veebruaril 2021 esitatud hagi – QI <i>versus</i> komisjon	50
2021/C 138/68	Kohtuasi T-124/21: 25. veebruaril 2021 esitatud hagi – Mariani jt <i>versus</i> parlament	51
2021/C 138/69	Kohtuasi T-549/18: Üldkohtu 10. veebruari 2021. aasta määrus – Hexal <i>versus</i> EMA	52
2021/C 138/70	Kohtuasi T-511/19: Üldkohtu 12. veebruari 2021. aasta määrus – Staciwa <i>versus</i> komisjon	52
2021/C 138/71	Kohtuasi T-188/20: Üldkohtu 10. veebruari 2021. aasta määrus – Close ja Cegelec <i>versus</i> parlament	53
2021/C 138/72	Kohtuasi T-507/20: Üldkohtu 12. veebruari 2021. aasta määrus – Colombani <i>versus</i> Euroopa välisteenistus	53

IV

(Teave)

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

EUROOPA LIIDU KOHUS

Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded *Euroopa Liidu Teatajas**(2021/C 138/01)***Viimane väljaanne**

ELT C 128, 12.4.2021

Eelmised väljaanded

ELT C 110, 29.3.2021

ELT C 98, 22.3.2021

ELT C 88, 15.3.2021

ELT C 79, 8.3.2021

ELT C 72, 1.3.2021

ELT C 62, 22.2.2021

Käesolevad tekstid on kättesaadavad

EUR-Lex'is järgmisel aadressil: <http://eur-lex.europa.eu>.

V

(Teated)

KOHTUMENETLUSED

EUROOPA KOHUS

Euroopa Kohtu (viies koda) 24. veebruari 2021. aasta otsus (Corte suprema di cassazione eelotsusetaotlus – Itaalia) – Agenzia delle Dogane versus Silcompa SpA

(Kohtuasi C-95/19) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Direktiiv 76/308/EMÜ – Artiklid 6 ja 8 ning artikli 12 lõiked 1 – 3 – Vastastikune abi teatavate nõuete sissenõudmisel – Kahes liikmesriigis samadelt tehingutelt sissenõutav aktsiis – Direktiiv 92/12/EÜ – Artiklid 6 ja 20 – Kauba tarbimiseks ringlusse lubamine – Haldus-saatedokumendi võltsimine – Eeskirjade rikkumine või eiramine, mis on toime pandud aktsiisiga maksustatava kauba aktsiisi peatamise korra alusel liikumise käigus – Eeskirjade vastane kõrvalekaldumine aktsiisi peatamise korrast – Aktsiisinõude esitamine kaks korda – Kontroll, mille viisid läbi selle liikmesriigi kohtud, kus asub asutus, kellelt abi taotletakse – Teise liikmesriigi pädevate asutuste esitatud abitaotluse rahuldamata jätmine – Tingimused)

(2021/C 138/02)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Corte suprema di cassazione

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: Agenzia delle Dogane

Vastustaja kassatsioonimenetluses: Silcompa SpA

Resolutsioon

Nõukogu 15. märtsi 1976. aasta direktiivi 76/308/EMÜ vastastikuse abi kohta teatavate lõivude, tollimaksude, maksude ja muude meetmetega seotud nõuete sissenõudmisel, mida on muudetud nõukogu 15. juuni 2001. aasta direktiiviga 2001/44/EÜ, artikli 12 lõiget 3 koostoimes nõukogu 25. veebruari 1992. aasta direktiivi 92/12/EMÜ aktsiisiga maksustatava kauba üldise korralduse ja selle kauba valdamise, liikumise ning järelevalve kohta, mida on muudetud nõukogu 14. detsembri 1992. aasta direktiiviga 92/108/EMÜ, artikliga 20 tuleb tõlgendada nii, et taotluse saanud asutuse asukohaliikmesriigis võetud täitemeetmete vaidlustamise menetluses võib selle liikmesriigi pädev organ keelduda rahuldamast aktsiisi sissenõudmise taotlust, mille on esitanud teise liikmesriigi pädevad asutused, selles osas, mis puudutab kauba eeskirjade vastast kõrvalekaldumist aktsiisi peatamise korrast direktiivi 92/12, mida on muudetud direktiiviga 92/108, artikli 6 lõike 1 tähenduses, kui taotlus põhineb samadel faktilistel asjaoludel, mis puudutavad eksporditoiminguid, millega seoses on juba käimas aktsiisi sissenõudmise menetlus taotluse saanud asutuse asukohaliikmesriigis.

⁽¹⁾ ELT C 182, 27.5.2019.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 25. veebruari 2021. aasta otsus – Euroopa Komisjon versus Rootsi Kuningriik, Taani Kuningriik, Soome Vabariik, Euroopa Parlament, Euroopa Kemikaaliamet

(Kohtuasi C-389/19 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus – Määrus (EÜ) nr 1907/2006 – Kemikaalide registreerimine, hindamine, autoriseerimine ja piiramine – Euroopa Komisjoni otsus nimetatud määruse XIV lisasse kantud ainete pliiisulfokromaatkollase ja pliiikromaatmolüüdaatsulfaatpunase teatud kasutusvalade autoriseerimise kohta – Väga ohtlikud ained – Autoriseeringu saamise tingimused – Sobivate alternatiivide puudumise hindamine)

(2021/C 138/03)

Kohtumenetluse keel: rootsi

Pooled

Apellant: Euroopa Komisjon (esindajad: R. Lindenthal, K. Mifsud-Bonnici ja G. Tolstoy, hiljem R. Lindenthal ja K. Mifsud-Bonnici, keda abistas advokat K. Nordlander)

Teised menetlusosalised: Rootsi Kuningriik (esindajad: C. Meyer-Seitz, H. Shev, J. Lundberg, H. Eklinder ja A. Falk, hiljem O. Simonsson, C. Meyer-Seitz, M. Salborn Hodgson, R. Shahsavan Eriksson, H. Shev ja H. Eklinder), Taani Kuningriik (esindajad: J. Nymann-Lindegren, M. S. Wolff ja P. Z. L. Ngo, hiljem J. Nymann-Lindegren ja M. S. Wolff), Soome Vabariik (esindaja: S. Hartikainen), Euroopa Parlament (esindajad: A. Neergaard, A. Tamás ja C. Biz), Euroopa Kemikaaliamet (ECHA) (esindajad: M. Heikkilä, W. Broere ja C. Schultheiss, hiljem M. Heikkilä, W. Broere ja J. Löfgren)

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 7. märtsi 2019. aasta kohtuotsuse Rootsi vs. komisjon (T-837/16, EU:T:2019:144) resolutsiooni punkt 2.
2. Jätta apellatsioonkaebus ülejäänud osas rahuldamata.
3. Jätta komisjoni 7. septembri 2016. aasta rakendusotsuse C(2016) 5644 (final) pliiisulfokromaatkollase ja pliiikromaatmolüüdaatsulfaatpunase teatud kasutusvalade autoriseerimise kohta vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 1907/2006 tagajärjed kehtima, kuni Euroopa Komisjon on teinud DCC Maastricht BV esitatud autoriseeringutaotluse kohta uue otsuse.
4. Jätta Euroopa Komisjoni, Rootsi Kuningriigi, Taani Kuningriigi, Soome Vabariigi, Euroopa Parlamendi ja Euroopa Kemikaaliamenti (ECHA) kohtukulud apellatsioonimenetluses nende endi kanda.

⁽¹⁾ ELT C 246, 22.7.2019.

Euroopa Kohtu (teine koda) 25. veebruari 2021. aasta otsus (Conseil d'État' eelotsusetaotlus – Prantsusmaa) – Société Générale SA versus Ministre de l'Action et des Comptes publics

(Kohtuasi C-403/19) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – ELTL artikkel 63 – Kapitali vaba liikumine – Äriühingu tulumaks – Kahepoolset topeltmaksustamise vältimise lepingud – Selliste mitteresidendist äriühingu jaotatud dividendide maksustamine, millelt on teises liikmesriigis maks juba kinni peetud – Mahaarvatava maksu ümberarvutuse piirmäär – Õiguslik topeltmaksustamine)

(2021/C 138/04)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Conseil d'État

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Société Générale SA

Vastustaja: Ministre de l'Action et des Comptes publics

Resolutsioon

ELTL artiklit 63 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mis sellise süsteemi raames, mille eesmärk on hüvitada dividendide topeltmaksustamist juhul, kui selles liikmesriigis asuv äriühing, kes on samas riigis äriühingu tulumaksu kohustuslane, sai dividende, millelt on teises liikmesriigis maks kinni peetud, annavad sellisele äriühingule õiguse maksu ümberarvutusele, mille ülempiir on summa, mille esimesena nimetatud liikmesriik oleks saanud, kui need dividendid oleksid maksustatud äriühingu tulumaksuga, hüvitamata täielikult teises liikmesriigis kinni peetud maksu.

⁽¹⁾ ELT C 270, 12.8.2019.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 25. veebruari 2021. aasta otsus (Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu eelotsusetaotlus – Poola) – Gmina Wrocław versus Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej

(Kohtuasi C-604/19) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Maksustamine – Käibemaks – Direktiiv 2006/112/EÜ – Artikli 2 lõike 1 punkt a – Artikli 9 lõige 1 – Artikli 13 lõige 1 – Artikli 14 lõige 1 ja lõike 2 punkt a – Mõiste „kaubatarne“ – Kinnisasjale seatud päruskasutusvalduse muutmine omandiõiguseks – Omavalitsusüksus, mis võtab tasu sellise muutmise eest – Mõiste „hüvitis“ – Mõiste „maksukohustuslane, kes sellena tegutseb“ – Erand – Avalik-õiguslikud organisatsioonid, kes tegutsevad või teevad tehinguid ametivõimudena)

(2021/C 138/05)

Kohtumenetluse keel: poola

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Gmina Wrocław

Vastustaja: Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej

Resolutsioon

1. Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, artikli 14 lõike 2 punkti a tuleb tõlgendada nii, et kinnisasjale seatud päruskasutusvalduse riigisisestes õigusnormides ette nähtud muutmine omandiõiguseks tasu maksmise eest kujutab endast kaubatarnet selle sätte tähenduses.
2. Direktiivi 2006/112 tuleb tõlgendada nii, et kinnisasjale seatud päruskasutusvalduse riigisisestes õigusnormides ette nähtud muutmisel omandiõiguseks tasu maksmise eest kinnistu omanikust omavalitsusüksusele, tegutseb omavalitsusüksus maksukohustuslasena selle direktiivi artikli 9 lõike 1 tähenduses ja mitte ametivõimuna sama direktiivi artikli 13 lõike 1 tähenduses, kui eelotsusetaotluse esitanud kohus ei anna oma kontrolli tulemusena asjaoludele teistsugust hinnangut.

⁽¹⁾ ELT C 383, 11.11.2019.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 25. veebruari 2021. aasta otsus – John Dalli versus Euroopa Komisjon
(Kohtuasi C-615/19 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus – Kahju hüvitamise hagi – Euroopa Liidu lepinguväline vastutus – Euroopa Komisjoni ja Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) väidetavalt õigusvastane tegevus – Euroopa Komisjoni liikme volituste lõpetamine – OLAFi juurdlust reguleerivad menetlusnormid – Juurdluse algatamine – Õigus olla ära kuulatud – OLAFi järelevalvekomitee – Süütuse presumptsioon – Väidetava kahju hindamine)

(2021/C 138/06)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: John Dalli (esindajad: *avocats* L. Levi ja S. Rodrigues)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon (esindajad: J.-P. Keppenne ja J. Baquero Cruz)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Jätta John Dalli kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Komisjoni kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 328, 30.9.2019.

Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 25. veebruari 2021. aasta otsus – Euroopa Komisjon versus Hispaania Kuningriik

(Kohtuasi C-658/19) ⁽¹⁾

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine – ELTL artikkel 258 – Direktiiv (EL) 2016/680 – Isikuandmete töötlemine – Süütegude tõkestamine, uurimine, avastamine ja nende eest vastutusele võtmine – Üle võtmata jätmine ja ülevõtmismeetmetest teatamata jätmine – ELTL artikli 260 lõige 3 – Põhisumma ja karistumakse väljamõistmise nõue)

(2021/C 138/07)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: D. Nardi, G. von Rintelen ja S. Pardo Quintillán)

Kostja: Hispaania Kuningriik (esindaja: L. Aguilera Ruiz)

Kostja toetuseks menetlusse astuja: Poola Vabariik (esindaja: B. Majczyna)

Resolutsioon

1. Kuna Hispaania Kuningriik ei olnud põhjendatud arvamuses määratud tähtaja lõpuks vastu võtnud õigus- ja haldusnorme, mis on vajalikud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta direktiivi (EL) 2016/680, mis käsitleb füüsiliste isikute kaitset seoses pädevates asutustes isikuandmete töötlemisega süütegude tõkestamise, uurimise, avastamise ja nende eest vastutusele võtmise või kriminaalkaristuste täitmisele pööramise eesmärgil ning selliste andmete vaba liikumist ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu raamotsus 2008/977/JSK, järgimiseks, ja seega ei olnud ta nendest sätetest Euroopa Komisjonile teatanud, siis on see liikmesriik rikkunud selle direktiivi artiklist 63 tulenevaid kohustusi.
2. Kuna Hispaania Kuningriik ei olnud võtnud veel ka selle päeva seisuga, mil Euroopa Kohus hindas faktilisi asjaolusid, vajalikke meetmeid, et võtta oma riigisisesse õigusse üle direktiivi 2016/680 sätteid, ning seega ei olnud ta sellistest ülevõtmismeetmetest komisjonile teatanud, siis jätkas ta oma kohustuste rikkumist.
3. Juhul, kui punktis 1 tuvastatud rikkumine vältab veel käesoleva kohtuotsuse kuulutamise päeval, kohustada Hispaania Kuningriiki tasuma Euroopa Komisjonile alates sellest kuupäevast kuni ajani, mil see liikmesriik on tuvastatud rikkumise lõpetanud, karistumakset 89 000 eurot päevas.
4. Mõista Hispaania Kuningriigilt Euroopa Komisjoni kasuks välja põhisumma 15 000 000 eurot.
5. Jätta Hispaania Kuningriigi kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Komisjoni kohtukulud.
6. Jätta Poola Vabariigi kohtukulud tema enda kanda.

⁽¹⁾ ELT C 357, 21.10.2019.

Euroopa Kohtu (viies koda) 24. veebruari 2021. aasta otsus (Raad van State eelotsusetaotlus – Madalmaad) – M, A, Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid versus Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, T

(Kohtuasi C-673/19) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Varjupaik ja sisseänne – Direktiiv 2008/115/EÜ – Artiklid 3, 4, 6 ja 15 – Põgeniku ebaseaduslik viibimine liikmesriigi territooriumil – Kinnipidamine teisele liikmesriigile üleandmise eesmärgil – Pagulasseisund selles teises liikmesriigis – Tagasisaatmise lubamatuse põhimõte – Tagasisaatmisotsuse puudumine – Direktiivi 2008/115 kohaldatavus)

(2021/C 138/08)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Raad van State

Põhikohtuasja pooled

Apellatsioonkaebuste esitajad: M, A, Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Vastustajad apellatsioonimenetluses: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, T

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2008. aasta direktiivi 2008/115/EÜ ühiste nõuete ja korra kohta liikmesriikides ebaseaduslikult viibivate kolmandate riikide kodanike tagasisaatmisel artikleid 3, 4, 6 ja 15 tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus see, kui liikmesriik peab halduskorras kinni kolmanda riigi kodaniku, kes viibib tema territooriumil ebaseaduslikult, et anda see kodanik sunniviisiliselt üle teisele liikmesriigile, kus sellel isikul on pagulasseisund, kui seesama isik keeldus täitmast tema suhtes tehtud ettekirjutust naasta sellesse teise liikmesriiki ning tagasisaatmisotsust ei ole võimalik tema suhtes teha.

⁽¹⁾ ELT C 423, 16.12.2019.

Euroopa Kohtu (kümnes koda) 25. veebruari 2021. aasta otsus – VodafoneZiggo Group BV versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-689/19 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus – Elektroonilise side võrgud ja teenused – Direktiiv 2002/21/EÜ, muudetud direktiiviga 2009/140/EÜ – Elektroonilise side siseturu konsolideerimine – Artikli 7 lõiked 3 ja 7 – Riigi reguleeriva asutuse poolt kättesaadavaks tehtud meetme eelnõu – Madalmaades määratletud piirkonnas juurdepääsu hulgimüügitur – Märkimisväärne ühine turujõud – Riigi reguleerivale asutusele edastatud Euroopa Komisjoni arvamused – Riigi reguleeriva asutuse kohustus võtta neid täiel määral arvesse – Ulatus – ELTL artikkel 263 – Tühistamishagi – Vastuvõetavus – Vaidlustav akt – Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikkel 47)

(2021/C 138/09)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: VodafoneZiggo Group BV (esindajad: advocaten W. Knibbeler, A. Pliego Selie ja B. A. Verheijen)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon (esindajad: L. Nicolae ja G. Braun)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja VodafoneZiggo Group BV-lt.

(¹) ELT C 372, 4.11.2019.

Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 25. veebruari 2021. aasta otsus (Tribunal Supremo eelotsusetaotlus – Hispaania) – Novo Banco SA versus Junta de Andalucía

(Kohtuasi C-712/19) (¹)

(Eelotsusetaotlus – Asutamisvabadus – Kapitali vaba liikumine – Maksustamine – Krediitiasutuste klientide hoiustele kohaldatav maks – Maksu mahaarvamised, mida võimaldatakse ainult krediitiasutustele, kelle registrijärgne asukoht või esindused on Andaluusia autonoomse piirkonna territooriumil – Maksu mahaarvamised, mida võimaldatakse ainult selle autonoomse piirkonna projektidesse tehtavatele investeeringutele – Ühine käibemaksusüsteem – Direktiiv 2006/112/EÜ – Artikkel 401 – Keeld kohaldada muid riigisiseseid makse, millel on käibelt arvestatava maksu omadused – Mõiste „käibelt arvestatav maks“ – Käibemaksu põhitunnused – Puudumine)

(2021/C 138/10)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Supremo

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Novo Banco SA

Kostja: Junta de Andalucía

Resolutsioon

1. ELTL artiklis 49 sätestatud asutamisvabadust tuleb tõlgendada nii, et krediitiasutuste, kelle peakontori või esinduste asukoht on liikmesriigi teatud piirkonna territooriumil, klientide hoiustele kohaldatava maksu brutosummalt tehtavate mahaarvamiste seisukohast on:
 - sellega vastuolus 200 000 euro suurune mahaarvamine, mida võivad kohaldada selle maksu brutosummale krediitiasutused, kelle registrijärgne asukoht on selle piirkonna territooriumil;
 - sellega ei ole vastuolus nimetatud maksu brutosummalt tehtavad mahaarvamised summas 5 000 eurot igalt asjasse puutuva piirkonna territooriumil asuvalt esinduselt ja summas 7 500 eurot, kui esindus asub asustusüksuses, mille elanike arv on alla 2 000 elaniku, tingimusel, et see mahaarvamine ei too tegelikult kaasa lubamatut diskrimineerimist asjasse puutuvate krediitiasutuste asukoha alusel, mida tuleb aga kontrollida eelotsusetaotluse esitanud kohtul.

ELTL artikli 63 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus krediidasutuste, kelle peakontori või esinduste asukoht on liikmesriigi teatud piirkonna territooriumil, klientide hoiustele kohaldatava maksu brutosummast tehtavad mahaarvamised selle piirkonna projektidesse suunatud krediitide, laenude ja investeringute summas, kui neil mahaarvamistel on puhtalt majanduslik eesmärk.

2. Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, artiklit 401 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus riigisisised õigusnormid, millega kehtestatakse maks, mida krediidasutused on kohustatud tasuma klientide hoiuste hoidmiselt ja mille maksubaas on nende hoiuste kvartali saldo aritmeetiline keskmine ning mida maksukohustuslane ei saa edasi kanda kolmandale isikule.

⁽¹⁾ ELT C 423, 16.12.2019.

Euroopa Kohtu (üheksas koda) 25. veebruari 2021. aasta otsus (Verwaltungsgerichtshof eelotsusetaotlus – Austria) – Bartosch Airport Supply Services GmbH versus Zollamt Wien

(Kohtuasi C-772/19) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Ühine tollitariifistik – Kombineeritud nomenklatuur – Tariifne klassifitseerimine – Tariifirubriigid 8701 ja 8705 – Tõlgendamine – Lennuki puksiirveduk)

(2021/C 138/11)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Bartosch Airport Supply Services GmbH

Kostja: Zollamt Wien

Resolutsioon

Nõukogu 23. juuli 1987. aasta määruse (EMÜ) nr 2658/87 tariifi- ja statistikanomenklatuuri ning ühise tollitariifistiku kohta (komisjoni 6. oktoobri 2016. aasta rakendusmäärusega (EL) 2016/1821 muudetud redaktsioonis) I lisas sisalduvat kombineeritud nomenklatuuri tuleb tõlgendada nii, et selle nomenklatuuri rubriik 8705 ei hõlma lennuki puksiirvedukiks nimetatud veokit, mis on mõeldud õhusõidukite pukseerimiseks ja lükkamiseks, kuna selline veok kuulub nimetatud nomenklatuuri rubriiki 8701.

⁽¹⁾ ELT C 27, 27.1.2020.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 25. veebruari 2021. aasta otsus (Landesgericht Salzburgi eelotsusetaotlus – Austria) – BU versus Markt24 GmbH

(Kohtuasi C-804/19) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Kohtualluvus ning kohtuotsuste tunnustamine ja täitmine tsiviil- ja kaubandusajades – Määrus (EL) nr 1215/2012 – Kohtualluvus töölepingute puhul – II peatüki 5. jao sätted – Kohaldatavus – Leping, mille ühes liikmesriigis elav töötaja sõlmis teises liikmesriigis asuva äriühinguga – Töötamise puudumine kogu lepingu kestuse ajal – Riigisest kohtualluvuse eeskirjade kohaldamise välistamine – Artikli 21 lõike 1 punkti b alapunkt i – Mõiste „paik, kus või kust kohast töötaja tavaliselt töötab“ – Tööleping – Lepingu täitmise koht – Töötaja kohustused oma tööandja ees)

(2021/C 138/12)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landesgericht Salzburg

Põhikohtuasja pooled

Hageja: BU

Kostja: Markt24 GmbH

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2012. aasta määruse (EL) nr 1215/2012 kohtualluvuse ning kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades II peatüki 5. jao „Kohtualluvus töölepingute puhul“ sätteid tuleb tõlgendada nii, et need on kohaldatavad sellise töötaja kohtusse esitatava hagi suhtes, kes elab oma tööandja asukohast erinevas liikmesriigis, olukorras, kus töölepingu läbirääkimised ja lepingu sõlmimine toimusid töötaja elukoha liikmesriigis ning töölepingu kohaselt pidi töö tegemise koht olema tööandja asukoha liikmesriigis, olgugi et töö tegemist ei toimunud tööandjast tingitud põhjusel.
2. Määruse nr 1215/2012 II peatüki 5. jao sätteid tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus riigisest kohtualluvuse eeskirjade kohaldamine sellisele hagile, nagu on kirjeldatud käesoleva kohtuotsuse resolutsiooni punktis 1, sõltumata sellest, kas need eeskirjad on töötajale soodsamad.
3. Määruse nr 1215/2012 artikli 21 lõike 1 punkti b alapunkti i tuleb tõlgendada nii, et sellise hagi, nagu on kirjeldatud käesoleva kohtuotsuse resolutsiooni punktis 1, võib esitada selle paiga kohtusse, kus või kust kohast töötaja pidi vastavalt töölepingule täitma põhiosa oma kohustustest tööandja ees, ilma et see piiraks määruse artikli 7 punkti 5 kohaldamist.

⁽¹⁾ ELT C 45, 10.2.2020.

Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 25. veebruari 2021. aasta otsus (Najvyšší súd Slovenskej republiky eelotsusetaotlus – Slovakkia) – Slovak Telekom a.s. versus Protimonopolný úrad Slovenskej republiky

(Kohtuasi C-857/19) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Konkurents – ELTL artikkel 102 – Turgu valitseva seisundi kuritarvitamine – Pädevuste jaotus Euroopa Komisjoni ja liikmesriikide konkurentsiasutuste vahel – Määrus (EÜ) nr 1/2003 – Artikli 11 lõige 6 – Liikmesriikide konkurentsiasutuste pädevuse kaotamine – Ne bis in idem-põhimõte – Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikkel 50)

(2021/C 138/13)

Kohtumenetluse keel: slovaki

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: Slovak Telekom a.s.

Vastustaja kassatsioonimenetluses: Protimonopolný úrad Slovenskej republiky

Resolutsioon

1. Nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määruse (EÜ) nr 1/2003 [ELTL artiklites 101 ja 102] sätestatud konkurentsieskirjade rakendamise kohta artikli 11 lõike 6 esimest lauset tuleb tõlgendada nii, et liikmesriikide konkurentsiasutused kaotavad pädevuse kohaldada ELTL artikleid 101 ja 102, kui komisjon algatab menetluse nende sätete rikkumist tuvastava otsuse vastuvõtmiseks, tingimusel et see ametlik otsus puudutab ELTL artiklite 101 ja 102 neidsamu väidetavaid rikkumisi, mille on sama(d) ettevõtja(d) toime pannud samal kaubaturul või samadel kaubaturgudel ja samal geograafilisel turul või samadel geograafilistel turgudel sama(de)l perioodi(de)l ning mille kohta on need asutused varem algatanud menetluse või menetlused.
2. Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 50 sätestatud ne bis in idem-põhimõtet tuleb tõlgendada nii, et see on kohaldatav sellistele konkurentsioiguse rikkumistele nagu ELTL artiklis 102 sätestatud turgu valitseva seisundi kuritarvitamine ja see keelab ettevõtjat uuesti süüdi mõista või kohtu alla anda konkurentsivastase tegevuse korral, mille eest teda on karistatud või mille puhul on leitud varasema otsusega, mida ei saa edasi kaevata, et ta ei vastuta selle tegevuse eest. Seevastu ei kohaldata seda põhimõtet juhul, kui ettevõtja suhtes algatatakse menetlus ja selle eest määrab nii liikmesriigi konkurentsiasutus kui ka komisjon eraldi ja sõltumatult sanktsiooni ELTL artikli 102 rikkumiste eest, mis puudutavad erinevaid kaubaturge või geograafilisi turge, või kui liikmesriigi konkurentsiasutus kaotab oma pädevuse määruse nr 1/2003 artikli 11 lõike 6 esimese lause alusel.

⁽¹⁾ ELT C 36, 3.2.2020.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 25. veebruari 2021. aasta otsus (Conseil d'État' eelotsusetaotlus – Prantsusmaa) – Les Chirugiens-Dentistes de France jt versus Ministre des Solidarités et de la Santé, Ministre de l'Enseignement supérieur, de la Recherche et de l'Innovation, Premier ministre

(Kohtuasi C-940/19) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Kutsekvalifikatsioonide tunnustamine – Direktiiv 2005/36/EÜ – Artikli 4f lõige 6 – Liikmesriigi õigusnormid – Osalise juurdepääsu lubamine teatavale kutsealale, mis kuulub kutsekvalifikatsioonide automaatse tunnustamise mehhanismi alla)

(2021/C 138/14)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Conseil d'État

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Les chirurgiens-dentistes de France, varem confédération nationale des syndicats dentaires, Confédération des syndicats français, Fédération des syndicats pharmaceutiques de France, Syndicat des biologistes, Syndicat des laboratoires de biologie clinique, Syndicat des médecins libéraux, Union dentaire, Conseil national de l'ordre des chirurgiens-dentistes, Conseil national de l'ordre des masseurs-kinésithérapeutes, Conseil national de l'ordre des infirmiers,

Kostjad: Ministre des Solidarités et de la Santé, Ministre de l'Enseignement supérieur, de la Recherche et de l'Innovation, Premier ministre

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. septembri 2005. aasta direktiivi 2005/36/EÜ kutsekvalifikatsioonide tunnustamise kohta (muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. novembri 2013. aasta direktiiviga 2013/55/EL) artikli 4f lõiget 6 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus õigusnormid, mis lubavad osalist juurdepääsu teatavale kutsealale, mis kuulub selle direktiivi (muudetud redaktsioon) III jaotise III peatüki sätetes ette nähtud kutsekvalifikatsioonide automaatse tunnustamise mehhanismi alla.

⁽¹⁾ ELT C 77, 9.3.2020.

Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 25. veebruari 2021. aasta otsus (Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg) eelotsusetaotlus – Luksemburg) – XI versus Caisse pour l'avenir des enfants

(Kohtuasi C-129/20) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Sotsiaalpoliitika – Direktiiv 2010/18/EL – Vanemapuhkust käsitlev muudetud raamkõkkulepe – Riigisisised õigusnormid, mis seavad vanemapuhkuse õiguse sõltuvusse lapse sünnikuupäeval töötamise tingimusest ja töötaja kohustuslikust liitumisest asjaomase sotsiaalkindlustusskeemiga)

(2021/C 138/15)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: XI

Vastustaja: Caisse pour l'avenir des enfants

Resolutsioon

Nõukogu 8. märtsi 2010. aasta direktiivile 2010/18/EL, millega rakendatakse Euroopa Tööstuse ja Tööandjate Keskliitude Ühenduse, Euroopa Käsitööga Tegelevate Väikeste ja Keskmise Suurusega Ettevõtete Keskliidu, Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse ja Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni poolt vanemapuhkuse kohta sõlmitud muudetud raamkokkulepet ja tunnistatakse kehtetuks direktiiv 96/34/EÜ, lisatud 18. juuni 2009. aasta vanemapuhkust käsitleva raamkokkuleppe (muudetud) klausli 1 punkti 1 ja 2 ning klausli 2 punkti 1 ja klausli 3 punkti 1 alapunkti b tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus riigisisesed õigusnormid, mis seavad lapsehoolduspuhkuse õiguse saamise tingimuseks, et vanemal oleks vahetult enne lapsehoolduspuhkuse algust olnud kaheteistkümne järjestikuse kuu jooksul pidevalt töökoht. Kuid nende klauslitega on vastuolus riigisisesed õigusnormid, mis seavad õiguse saada lapsehoolduspuhkust sõltuvusse vanema töötajastatusest lapse sündimise või lapsendamise ajal.

⁽¹⁾ ELT C 191, 8.6.2020.

Euroopa Kohtu (kümnes koda) 14. jaanuari 2021. aasta määrus (Curtea de Apel București eelotsusetaotlus – Rumeenia) – Krakvet sp. z o.o. sp.k. versus Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți

(Kohtuasi C-108/19) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 99 – Ühine käibemaksusüsteem – Direktiiv 2006/112/EÜ – Artikkel 33 – Maksustatava tehingu teostamise koha kindlaksmääramine – Kaupade tarne koos veoga – Selliste kaupade tarne, mille on lähetanud või vedanud tarnija või tema eest tegutsev isik – Müük Interneti teel – Kaupade veoleping, mille ostja on sõlminud tarnija soovitatud äriühinguga)

(2021/C 138/16)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Curtea de Apel București

Põhikohtuasja menetluse pooled

Hageja: Krakvet sp. z o.o. sp.k.

Kostjad: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți

Resolutsioon

Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, artiklit 33 tõlgendada nii, et juhul, kui ühes liikmesriigis asuv tarnija müüb veebisaidi kaudu kaupu teises liikmesriigis asuvatele ostjatele, kes kauba kohaletoometamiseks valivad vastavalt veebisaidi välja pakutud lähetamisvõimalustele äriühingu, kellega nad sõlmivad tarnijaga kaupade ostuks sõlmitud lepingust eraldi lepingu, tuleb neid kaupu pidada veetuks „tarnija või tema eest tegutseva isiku poolt“ selle artikli 33 tähenduses, kui tarnija roll on kaupade veo põhietappide alustamisel ja korraldamisel määrav, mida tuleb kontrollida eelotsusetaotluse esitanud kohtul, võttes arvesse kõiki põhikohtuasja asjasse puutuvaid asjaolusid.

⁽¹⁾ ELT C 172, 20.5.2019.

Euroopa Kohtu (üheksas koda) 20. jaanuari 2021. aasta kohtumäärus – CCPL – Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC, Coopbox group SpA, Coopbox Eastern s.r.o. versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-706/19) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus – Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 181 – Konkurents – Keelatud kokkulepped – Jaemüügiks mõeldud toiduainete pakendamise turg – Põhjenduste vastu esitatud apellatsioonkaebus – Ilmselgelt vastuvõetamatu apellatsioonkaebus)

(2021/C 138/17)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Apellandid: CCPL – Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC, Coopbox group SpA ja Coopbox Eastern s.r.o. (esindajad: advokaadid S. Bariatti, E. Cucchiara ja A. Cutrupi, hiljem advokaat E. Cucchiara)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon (esindajad: P. Rossi ja T. Vecchi, hiljem P. Rossi, G. Conte ja C. Sjödin)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus ilmselge vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata.
2. Jätta CCPL – Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC, Coopbox group SpA ja Coopbox Eastern s.r.o. kohtukulud nende endi kanda ja mõista neilt välja Euroopa Komisjoni kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 383, 11.11.2019.

Euroopa Kohtu (kümnnes koda) 14. jaanuari 2021. aasta määrus (Spetsializiran nakazatelen sadi eelotsusetaotlus – Bulgaaria) – kriminaalmenetlus UC ja TD suhtes

(Kohtuasi C-769/19) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 99 – Õiguslane koostöö kriminaalasjades – Direktiiv 2012/13/EL – Õigus saada kriminaalmenetluses teavet – Artikkel 6 – Kahtlustatavate või süüdistatavate isikute õigus saada teavet nende õiguste kohta – Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 47 teine lõik – Mõistlik menetlusaeg – Lükmesriigi õigusnormid, milles on ette nähtud menetluse lõpetamine juhul, kui kohtunik tuvastab süüdistusaktis vormivead – Asja tagasisaatmine prokuratuurile uue süüdistusakti koostamiseks – Lubatavus)

(2021/C 138/18)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Spetsializiran nakazatelen sad

Põhikohtuasja menetluse pooled

UC, TD

Menetluses osales: Spetsializirana prokuratura

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2012. aasta direktiivi 2012/13/EL, milles käsitletakse õigust saada kriminaalmenetluses teavet, artikli 6 lõikeid 1, 3 ja 4, Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 47 teist lõiku ning liidu õiguse esimese põhimõtet ja õigust inimväärikuse austamisele tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus riigisisesed õigusnormid, mis ei luba juhul, kui süüdistusakt on puudulik (sisu ei ole selge, on puudulik või vastuoluline), mingil juhul kõrvaldada prokuröri neid vigu eelistungil, mille käigus need puudused tuvastati, vaid kohus peab istungi lõpetama ja saatma asja tagasi prokuratuurile uue süüdistusakti koostamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 27, 27.1.2020.

Euroopa Kohtu 14. jaanuari 2021. aasta määrus – Camelia Manéa versus Euroopa Liidu Asutuste Tõlkekeskus

(Kohtuasi C-892/19) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus – Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 181 – Avalik teenistus – Ajutine teenistuja – Tähtajaline leping – Otsus teenistuslepingut mitte pikendada – Otsuse tagasivõtmine ja uue pikendamata jätmise otsuse tegemine, mis jõustub samal kuupäeval kui esimene otsus – Tühistamishagi ja kahju hüvitamise nõue – Osaliselt ilmselgelt vastuvõetamatu ja osaliselt ilmselgelt põhjendamatu apellatsioonkaebus)

(2021/C 138/19)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Camelia Manéa (esindaja: advokaat M.-A. Lucas)

Teine menetlusosaline: Euroopa Liidu Asutuste Tõlkekeskus (esindajad: M. Garnier ja J. Rikkert, keda abistas advokaat B. Wägenbaur)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus osaliselt ilmselge vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata ja osaliselt ilmselge põhjendamatus tõttu rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Camelia Manéalt.

⁽¹⁾ ELT C 161, 11.5.2020.

Euroopa Kohtu (kuues koda) 21. jaanuari 2021. aasta määrus (Tribunal du travail de Nivelles'i eelotsusetaotlus – Belgia) – UF versus Partena, Assurances sociales pour travailleurs indépendants ASBL, Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti), Union Nationale des Mutualités Libres (Partenamut) (UNMLibres)

(Kohtuasi C-105/20) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Euroopa Kohtu kodukorra artikli 53 lõige 2 ja artikkel 94 – Eelotsusetaotluse esitamise otsus – Täpsustuste puudumine põhjuste kohta, mis selgitavad, miks eelotsuse küsimustele vastamine on põhikohtuasjas lahendi tegemiseks vajalik – Eelotsusetaotluse ilmselge vastuvõetamatus)

(2021/C 138/20)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal du travail de Nivelles

Põhikohtuasja menetluse pooled

Hageja: UF

Kostjad: Partena, Assurances sociales pour travailleurs indépendants ASBL, Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti), Union Nationale des Mutualités Libres (Partenamut) (UNMLibres)

Resolutsioon

Tribunal du travail de Nivelles'i (Nivelles'i töökohus, Belgia) 3. veebruari 2020. aasta eelotsusetaotlus on ilmselgelt vastuvõetamatu.

⁽¹⁾ ELT C 175, 25.5.2020.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Sofiyski rayoneni sad (Bulgaaria) 23. septembril 2020 – Ts.M.Ts., T.M.M.

(Kohtuasi C-455/20)

(2021/C 138/21)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Sofiyski rayoneni sad

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Ts.M.Ts., T.M.M.

Euroopa Kohtu (kuues koda) 27. jaanuari 2021. aasta määrusega kustutati kohtuasi registrist.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Superior de Justicia de Aragón (Hispaania) 11. detsembril 2020 – ASADE – Asociación Estatal de Entidades de Servicios de Atención a Domicilio versus Consejería de Sanidad de la Diputación General de Aragón

(Kohtuasi C-676/20)

(2021/C 138/22)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Superior de Justicia de Aragón

Põhikohtuasja pooled

Apellant: ASADE – Asociación Estatal de Entidades de Servicios de Atención a Domicilio

Vastustaja: Consejería de Sanidad de la Diputación General de Aragón

Eelotsuse küsimused

1. Kas liidu õigusega – ELTL artikliga 49⁽¹⁾ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta direktiivi 2014/24/EL⁽²⁾ artiklitega 76 ja 77 (koostoimes artikliga 74 ja XIV lisaga) on kooskõlas riigisisesed õigusnormid, mille kohaselt on avaliku sektori hankijatel lubatud sõlmida kokkuleppeid eraõiguslike mittetulundusühendustega – mitte ainult vabatahtlike ühendustega – isikutele igat laadi sotsiaalteenuste osutamiseks kulude hüvitamise eest, kasutamata direktiivis [2014/24/EL] ette nähtud hankemenetlust, olenemata hinnangulisest maksumusest, lihtsalt seeläbi, et nimetatud kokkulepped kvalifitseeritakse eelnevalt kokkulepeteks, mis ei ole lepingulised?
2. Kas liidu õigusega – ELTL artikliga 49 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta direktiivi 2014/24/EL artiklitega 76 ja 77 (koostoimes artikliga 74 ja XIV lisaga) on kooskõlas riigisisesed õigusnormid, mis võimaldavad riigihankealastest õigusnormidest kõrvale hoida seeläbi, et üldistes huvides tervishoiu- või sotsiaalteenuste osutamiseks kasutatakse oma vahenditega haldamise täiendusena või selle asemel kooskõlastatud tegevuse tehnikat, mitte seetõttu, et see tehnika on sobiv nõuetekohaseks teenuse osutamiseks, vaid konkreetsete sotsiaalpoliitika eesmärkide saavutamiseks, mis mõjutab teenuse osutamise viisi või mille täitmist teenuseosutajalt nõutakse valikukriteeriumina, ja seda isegi siis, kui avalikustamise, konkurentsi ja läbipaistvuse põhimõtted on endiselt kohaldatavad?
3. Kui see on nii, siis kas liidu õigusega – juba viidatud sätetega ja lisaks Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2006. aasta direktiivi 2006/123/EÜ teenuste kohta siseturul⁽³⁾ artikli 15 lõike 2 punktiga b – on kooskõlas nende kokkulepete reserveerimine ainult ja eranditult mittetulundusühendustele – mitte ainult vabatahtlikele ühendustele –, isegi kui järgitakse läbipaistvuse ja avalikustamise põhimõtet?
4. Kas teenuste direktiivi [2006/123/EÜ] artikli 15 lõike 2 punkti b arvestades võib asuda seisukohale, et kui anda hankijatele kaalutusõigus kasutada kooskõlastatud tegevust, et usaldada sotsiaal- ja tervishoiuteenuste haldamine mittetulundusühendustele, tähendab see, et nende teenuste turule pääsemine sõltub õiguslikust vormist? Kui vastus eelmisele küsimusele on jaatav, siis kas teenuste direktiivi artikli 15 lõike 7 kohaselt on õiguspärased sellised riigisisesed õigusnormid nagu need, mille kohta on küsimus esitatud ja mille puhul riik ei ole õigusliku vormi nõude lisamisest komisjonile teatanud?
5. Juhul kui vastused eelmiste küsimustele on jaatavad, siis kas ELTL artikleid 49 ja 56, riigihangete direktiivi [2014/24/EL] artikleid 76 ja 77 (koostoimes artikliga 74 ja XIV lisaga) ning parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2006. aasta direktiivi 2006/123/EÜ teenuste kohta siseturul artikli 15 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et nende kohaselt on avaliku sektori hankijatel lubatud mittetulundusühenduste (mitte ainult vabatahtlike ühenduste) puhul, kellega sõlmida kokkulepe isikutele igat liiki sotsiaalteenuste osutamiseks – lisaks selle direktiivi artikli 2 lõike 2 punktis j loetletud teenustele –, näha valikukriteeriumide hulgas ette, et ühendus peab asuma selles kohas või geograafilises piirkonnas, kus hakatakse teenust osutama?

⁽¹⁾ ELT 2012, C 326, lk 47.

⁽²⁾ ELT 2014, L 94, lk 65 (riigihangete kohta ja direktiivi 2004/18/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta).

⁽³⁾ ELT 2006, L 376, lk 36.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud High Court (Iirimaa) 4. jaanuaril 2021 – FS versus Chief Appeals Officer, Social Welfare Appeals Office, Minister for Employment Affairs, Minister for Social Protection

(Kohtuasi C-3/21)

(2021/C 138/23)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

High Court

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: FS

Vastustajad: Chief Appeals Officer, Social Welfare Appeals Office, Minister for Employment Affairs, Minister for Social Protection

Eelotsuse küsimused

1. Kas määruse nr 883/2004⁽¹⁾ artiklis 81 esitatud mõiste „taotlus“ hõlmab jätkuvat perioodilise hüvitise saamist esimeselt liikmesriigilt (kui hüvitist peaks tegelikult maksma teine liikmesriik) iga kord, kui seda hüvitist makstakse, isegi pärast algset taotlust ja esimese riigi algset otsust hüvitist maksta?
2. Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis kas olukorras, kus sotsiaalkindlustushüvitise taotlus on ebaõigelt esitatud päritoluliikmesriigile, kuigi see oleks tulnud esitada teisele liikmesriigile, tuleb määruse nr 883/2004 artiklist 81 tulenevat teise liikmesriigi kohustust (nimelt kohustust käsitleda päritoluliikmesriigile esitatud taotlust vastuvõetavana teises liikmesriigis) tõlgendada nii, et see on täiesti sõltumatu kaebaja kohustusest anda oma elukoha kohta õiget teavet määruse nr 883/2004 artikli 76 lõike 4 kohaselt, mistõttu teine liikmesriik peab ebaõigelt päritoluliikmesriigile esitatud taotluse tunnistama artikli 81 mõistes vastuvõetavaks hoolimata sellest, et kaebaja ei ole kooskõlas artikli 76 lõikega 4 esitanud õiget teavet oma elukoha kohta teise liikmesriigi õiguses ette nähtud taotluse esitamise perioodil?
3. Kas liidu õiguses sisalduva üldise tõhususe põhimõtte tagajärjel kaob võimalus kasutada liidu õigusest tulenevaid õigusi sellistel asjaoludel nagu praeguses menetluses (eeskätt asjaoludel, kus liidu kodanik, kes kasutab õigust vabalt liikuda, rikub artikli 76 lõikest 4 tulenevat kohustust teavitada oma päritoluliikmesriigi sotsiaalhoolekandetasutusi elukohariigi muutmisest) seetõttu, et selle liikmesriigi õiguses, kus ta kasutab õigust vabalt liikuda, on nõue, mille kohaselt lapsetoetuse taotlemiseks tagasiulatuvalt peab liidu kodanik sellist toetust teises liikmesriigis taotlema kaheteistkümne kuu jooksul, nagu on sätestatud viimati nimetatud liikmesriigi õiguses?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määrus (EÜ) nr 883/2004 sotsiaalkindlustussüsteemide kooskõlastamise kohta (ELT 2004, L 166, lk 1; ELT eriväljaanne 05/05, lk 72).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Supreme Court (Iirimaa) 14. jaanuaril 2021 – SRS, AA versus Minister for Justice and Equality

(Kohtuasi C-22/21)

(2021/C 138/24)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Supreme Court

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: SRS, AA

Vastustaja: Minister for Justice and Equality

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2004/38/EÜ⁽¹⁾ artiklis 3 kasutatud terminit „liidu kodaniku [...] leibkonna liikmed“ saab määratleda kogu liidus ühetaoliselt kohaldataval viisil ja kui see nii on, siis milline on see määratlus?
2. Kui seda terminit ei ole võimalik määratleda, siis milliste kriteeriumide alusel peavad kohtunikud tõendeid hindama, et liikmesriigi kohtud saaksid kokkulepitud asjaolude loetelu põhjal otsustada, kes on liikumisvabaduse mõistes liidu kodaniku leibkonna liige ja kes mitte?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprill 2004. aasta direktiiv 2004/38/EÜ, mis käsitleb Euroopa Liidu kodanike ja nende pereliikmete õigust liikuda ja elada vabalt liikmesriikide territooriumil ning millega muudetakse määrust (EMÜ) nr 1612/68 ja tunnistatakse kehtetuks direktiivid 64/221/EMÜ, 68/360/EMÜ, 72/194/EMÜ, 73/148/EMÜ, 75/34/EMÜ, 75/35/EMÜ, 90/364/EMÜ, 90/365/EMÜ ja 93/96/EMÜ (ELT 2004, L 158, lk 77; ELT eriväljaanne, 05/05, lk 46).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Sofiyski gradski sad (Bulgaaria) 4. veebruaril 2021 – Kriminaalasi järgmise isiku suhtes: KT

(Kohtuasi C-71/21)

(2021/C 138/25)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Sofiyski gradski sad

Tagaotsitav isik

KT

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Liidu liikmesriikide ning Islandi ja Norra vahelist üleandmismenetlust käsitleva Euroopa Liidu ning Islandi Vabariigi ja Norra Kuningriigi vahelise lepingu artikli 1 lõiked 2 ja 3 lubavad teha samas asjas süüdistuse esitamiseks uue vahistamismääruse isiku suhtes, kelle üleandmisest Euroopa Liidu liikmesriik – tuginedes üleandmismenetlust käsitleva lepingu artikli 1 lõikele 3 koosmõjus Euroopa Liidu lepingu artikliga 6 ja Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni artikliga 8 – keeldus?
2. Kas Euroopa Liidu liikmesriikide ning Islandi ja Norra vahelist üleandmismenetlust käsitleva Euroopa Liidu ning Islandi Vabariigi ja Norra Kuningriigi vahelise lepingu artikli 1 lõige 3 ning Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 21 lõige 1 ja artikli 67 lõige 1 ning Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 45 lõige 1 lubavad vahistamismääruse saajaks oleval liikmesriigil teha asjas, milles teine liikmesriik on sama isiku üleandmisest samas asjas süüdistuse esitamiseks keeldunud, uue otsuse pärast seda, kui tagaotsitav isik on kasutanud oma vaba liikumise õigust ja asunud üleandmisest keeldunud riigist elama uue vahistamismääruse saajaks olevasse liikmesriiki?

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Augstākā tiesa (Senāts) (Lāti) 4. veebruaril 2021 – SIA „PRODEX“
versus Valsts ieņēmumu dienests**

(Kohtuasi C-72/21)

(2021/C 138/26)

Kohtumenetluse keel: lāti

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Augstākā tiesa (Senāts)

Põhikohtuasja pooled

Esimese astme kohtus kaebaja ja kassatsiooniastmes kassaator: SIA „PRODEX“

Vastustaja esimese astme kohtus ja vastustaja kassatsiooniastmes: Valsts ieņēmumu dienests

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 23. juuli 1987. aasta määruse (EMÜ) nr 2658/87 tariifi- ja statistikanomenklatuuri ning ühise tollitariifistiku kohta, ⁽¹⁾ mida on muudetud komisjoni 27. septembri 2011. aasta määrusega (EL) nr 1006/2011, ⁽²⁾ I lisa olevat kombineeritud nomenklatuuri tuleb tõlgendada nii, et ukseraamid ja -piidad ning lävepakud kuuluvad selle nomenklatuuri alamrubriiki 4418 20 eraldi kaupadena?
2. Kas komisjoni 27. septembri 2011. aasta määruse (EL) nr 1006/2011, millega muudetakse tariifi- ja statistikanomenklatuuri ning ühist tollitariifistikku käsitleva nõukogu määruse (EMÜ) nr 2658/87 I lisa, I lisa esimese osa I jao A-osas sätestatud kaupade kombineeritud nomenklatuuri klassifitseerimise üldreeglite reegli 2 punkti a esimest lauset arvestades võib kombineeritud nomenklatuuri alamrubriik 4418 20 hõlmata ka lõpetamata ukseraame ja -piitasid, uksepaneelid ja lävepakke, tingimusel et need on täielike ja valmis ukseraamide, uksepiitade ja lävepakude põhitunnustega?
3. Kas põhikohtuasjas vaidlusalused puitpaneelid ja -raamliistud, millel on iluprofiil ja -viimistlus, mis objektiivselt tõendavad nende eeldatavat kasutamist uste, ukseraamide, uksepiitade ja lävepakude valmistamises, kuid mille pikkus tuleb enne ukse monteerimist parajaks lõigata ja millesse tuleb teha haakimiskohad ning vajaduse korral kohad hingede ja lukkude jaoks, tuleb klassifitseerida kombineeritud nomenklatuuri alamrubriiki 4418 20 või vastavalt konkreetsete puitpaneelide või -raamide tunnuste järgi rubriikidesse 4411 ja 4412?

⁽¹⁾ EÜT 1987, L 256, lk 1; ELT eriväljaanne 02/02, lk 382.

⁽²⁾ Komisjoni 27. septembri 2011. aasta määrus (EL) nr 1006/2011, millega muudetakse tariifi- ja statistikanomenklatuuri ning ühist tollitariifistikku käsitleva nõukogu määruse (EMÜ) nr 2658/87 I lisa (ELT 2011, L 282, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Administratīvā apgabaltiesa (Lāti) 1. veebruaril 2021 – AS „PrivatBank“, A, B, Unimain Holdings Limited versus Finanšu un kapitāla tirgus komisija

(Kohtuasi C-78/21)

(2021/C 138/27)

Kohtumenetluse keel: lāti

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Administratīvā apgabaltiesa

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: AS „PrivatBank“, A, B, Unimain Holdings Limited

Vastustaja: Finanšu un kapitāla tirgus komisija

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 24. juuni 1988. aasta direktiivi 88/361/EMÜ [EÜ] asutamislepingu artikli 67 rakendamise kohta ⁽¹⁾ I lisas nimetatud finantslaene ja -krediiti, nagu ka finantseerimisasutuste (sh pankade) jooksvate kontode ja hoiukontodega seotud tehinguid võib samuti käsitada kapitali liikumisena Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 63 lõike 1 tähenduses?
2. Kas piirang (mis ei tulene otseselt liikmesriigi õigusaktidest), mille on liikmesriigi pädev asutus kehtestanud konkreetsele krediitdiasutusele ja mis keelab tal luua ärisuhteid ja kohustab teda lõpetama juba olemasolevad ärisuhted muude isikutega kui Läti Vabariigi kodanikud, kujutab endast liikmesriigi meedet Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 63 lõike 1 tähenduses ja on seega selles õigusnormis tunnustatud liikmesriikide vahel kapitali vaba liikumise põhimõtte piirang?
3. Kas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 63 lõikes 1 tagatud kapitali vaba liikumise piirang on õigustatud eesmärgiga tõkestada liidu finantssüsteemi kasutamist rahapesu ja terrorismi rahastamise eesmärgil, mis on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2015. aasta direktiivi (EL) 2015/849, mis käsitleb finantssüsteemi rahapesu või terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise tõkestamist ning millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 648/2012 ja tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/60/EÜ ja komisjoni direktiiv 2006/70/EÜ ⁽²⁾, artiklis 1?
4. Kas liikmesriigi valitud vahend – konkreetsele krediitdiasutusele kehtestatud kohustus mitte luua ärisuhteid ja lõpetada juba olemasolevad ärisuhted isikutega, kes ei ole konkreetse liikmesriigi (Läti Vabariik) kodanikud – on sobiv Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2015. aasta direktiivi (EL) 2015/849, mis käsitleb finantssüsteemi rahapesu või terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise tõkestamist ning millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 648/2012 ja tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/60/EÜ ja komisjoni direktiiv 2006/70/EÜ, artiklis 1 sätestatud eesmärgi saavutamiseks ning on seega erand vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 65 lõike 1 punktile b?

⁽¹⁾ EÜT 1988, L 178, lk 5; ELT eriväljaanne 10/01, lk 10.

⁽²⁾ ELT 2015, L 141, lk 73.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal du travail de Liège (Belgia) 15. veebruaril 2021 – VW
versus Agence fédérale pour l'Accueil des demandeurs d'asile (Fedasil)**

(Kohtuasi C-92/21)

(2021/C 138/28)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal du travail de Liège

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: VW

Vastustaja: Agence fédérale pour l'Accueil des demandeurs d'asile (Fedasil)

Eelotsuse küsimused

Kas riigisisese õiguse abil rakendatava õiguskaitsevahendi näol, mida kohaldatakse varjupaigataotleja suhtes, kellel palutakse oma rahvusvahelise kaitse taotlust lasta menetleda teises liikmesriigis, kusjuures sellel õiguskaitsevahendil puudub igasugune peatav toime ning selline mõju võib tekkida vaid kinnipidamise rakendamisel vahetult kohaldatava üleandmise eesmärgil, on tegemist tõhusa õiguskaitsevahendiga nn Dublini III määruse⁽¹⁾ artikli 27 tähenduses?

Kas nn Dublini III määruse artiklis 27 sätestatud tõhusat õiguskaitsevahendit tuleb mõista nii, et selle abil takistatakse üksnes üleandmismeetme kohaldamist selle üleandmismeetme vastu esitatud kaebuse menetlemise ajal, või ei lubata sellega mis tahes ettevalmistavaid meetmeid väljasaatmiseks, nagu varjupaigataotlejate, kellel palutakse lasta oma varjupaigataotlust menetleda mõnes teises Euroopa riigis, üleviimine sellisesse vastuvõtukeskusesse, mis võimaldab ette valmistada tema tagasipöördumistoiminguid?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 604/2013, millega kehtestatakse kriteeriumid ja mehhanismid selle liikmesriigi määramiseks, kes vastutab mõnes liikmesriigis kolmanda riigi kodaniku või kodakondsuseta isiku esitatud rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise eest (ELT 2013, L 180, lk 31).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Bremen (Saksamaa) 16. veebruaril 2021 – DM versus CTS Eventim AG & Co. KGaA

(Kohtuasi C-96/21)

(2021/C 138/29)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Amtsgericht Bremen

Põhikohtuasja pooled

Hageja: DM

Kostja: CTS Eventim AG & Co. KGaA

Eelotsuse küsimus

Kas direktiivi 2011/83/EL⁽¹⁾ artikli 16 punkti 1 tuleb tõlgendada nii, et tarbija õigus lepingust taganeda on välistatud, kui ettevõtja ei osuta tarbijale vaba aja veetmisega seotud teenust vahetult, vaid müüb tarbijale sellise teenuse kasutamise õiguse?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2011. aasta direktiiv 2011/83/EL tarbija õiguste kohta, millega muudetakse nõukogu direktiivi 93/13/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 1999/44/EÜ ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 85/577/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 97/7/EÜ (ELT 2011, L 304, lk 64).

26. veebruaril 2021 esitatud hagi – Tšehhi Vabariik versus Poola Vabariik**(Kohtuasi C-121/21)**

(2021/C 138/30)

*Kohtumenetluse keel: poola***Pooled***Hageja:* Tšehhi Vabariik (esindajad: M. Smolek, L. Dvořáková ja J. Vlácil)*Kostja:* Poola Vabariik**Hageja nõuded**

Tšehhi Vabariik palub Euroopa Kohtul:

— tuvastada, et kuna Poola Vabariik:

- võimaldas ilma keskkonnamõju hindamata pikendada kuus aastat pruunsöe kaevandamise luba, siis on ta rikkunud kohustusi, mis tulenevad direktiivi 2011/92 (¹) artikli 4 lõigetest 1 ja 2 koostoimes selle direktiivi artikli 4 lõigetega 4–6, artikli 5 lõigetega 1 ja 2 ning artiklitega 6, 7, 8 ja 9;
- võimaldas jätta asjaomane üldsus kaevandamisloa andmise menetlusest välja, siis on ta rikkunud kohustusi, mis tulenevad direktiivi 2011/92 artikli 6 lõigetest 2–7, artikli 7 lõikest 5, artiklist 8, artiklist 9 ja artikli 11 lõikest 1;
- leidis, et keskkonnamõju hindamise otsus on viivitamata täitmisele pööratav, siis on ta rikkunud kohustusi, mis tulenevad direktiivi 2011/92 artikli 11 lõikest 1;
- ei lisanud keskkonnamõju hindamise otsusesse võimalikku menetlust, mida tuleks järgida, kui asjaomastele veekogudele ei tehta erandeid direktiivi 2000/60 (²) artikli 4 lõike 5 alusel, siis on ta rikkunud kohustusi, mis tulenevad direktiivi 2000/60 artikli 4 lõike 1 punkti a alapunktist ii ja punkti b alapunktist ii;
- ei võimaldanud asjaomasel üldsusel ja Tšehhi Vabariigil osaleda kaevandamisloa 2026. aastani andmise menetluses, siis on ta rikkunud kohustusi, mis tulenevad direktiivi 2011/92 artikli 6 lõigetest 2–7, artikli 7 lõigetest 1, 2 ja 5 ning artiklist 8;
- ei avaldanud 2026. aastani kehtivat kaevandamisluba ning ei edastanud seda Tšehhi Vabariigile mõistetavas vormis, siis on ta rikkunud kohustusi, mis tulenevad direktiivi 2011/92 artikli 9 lõigetest 1 ja 2;
- ei võimaldanud kohtulikult kontrollida 2026. aastani kehtivat kaevandamisluba, siis on ta rikkunud kohustusi, mis tulenevad direktiivi 2011/92 artikli 11 lõikest 1;
- ei avaldanud 2026. aastani kehtivat kaevandamisluba, siis on ta rikkunud kohustusi, mis tulenevad direktiivi 2003/4 (³) artiklist 7;
- ei andnud täielikku teavet 2026. aastani kehtiva kaevandamisloa andmise menetluse kohta, siis on ta rikkunud kohustusi, mis tulenevad ELL artikli 4 lõikes 3 ette nähtud lojaalse koostöö põhimõttest;
- ei võtnud 2026. aastani kehtiva kaevandamisloa andmisel piisavalt arvesse keskkonnamõju hindamise otsust, siis on ta rikkunud kohustusi, mis tulenevad direktiivi 2011/92 artikli 2 lõikest 1 koostoimes artikli 4 lõikega 1;
- ei näinud 2026. aastani kehtiva kaevandamisloa andmisel ette piisavaid keskkonnatingimusi, siis on ta rikkunud kohustusi, mis tulenevad direktiivi 2011/92 artikli 8a lõike 1 punktist b;

— mõista kohtukulud välja Poola Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagiavalduse põhjenduseks esitab hageja väited, mille kohaselt on rikutud direktiivi 2011/92, direktiivi 2000/60 ja direktiivi 2003/4 ning Euroopa Liidu lepingut (lojaalse koostöö põhimõte).

1. Poola Vabariik kehtestas õigusnormid, mille alusel on keskkonnamõju hindamata võimalik kuue aasta võrra pikendada kaevandamisluba ning mille kohaselt ei ole kaevandamisloa andmise menetlus valdavas osas avalik. Sellega rikkus ta direktiivi 2011/92.
2. Poola Vabariik rikkus direktiivi 2011/92, kuna ta leidis, et viivitamata kuulub täitmisele otsus keskkonnatingimuste kohta, mida kohaldatakse Turówi kaevanduses kaevanduse laiendamise ja kaevandustegevuse kuni 2044. aastani pikendamise kava suhtes. Lisaks rikkus Poola Vabariik direktiivi 2000/60, kuna keskkonnatingimuste otsus ei hõlma nõuetekohaselt kogu kavaperioodi, arvestades kaevandustegevuse mõju veekogude olukorrale.
3. Poola Vabariik rikkus direktiivi 2011/92, kuna ta takistas asjaomasel üldsusel ja Tšehhi Vabariigil astuda Turówi pruunsöökaevanduse lõpliku kuni 2026. aastani kehtiva kaevandamisloa andmise menetlusse, sest ta ei avaldanud antud kaevandamisluba ning edastas selle Tšehhi Vabariigile puudulikult ja hilinemisega, samuti ei võimaldanud Poola õigusnormid asjaomasel üldsusel seda luba kontrollida ning kaevandamisloas ei võetud nõuetekohaselt arvesse keskkonnamõju hinnangut. Seetõttu rikkus Poola Vabariik ka direktiivi 2003/4 ja ELL artikli 4 lõike 3 tähenduses lojaalse koostöö põhimõtet.

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta direktiiv 2011/92/EL teatavate riiklike ja eraprojektide keskkonnamõju hindamise kohta (ELT 2012, L 26, lk 1).

(²) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2000. aasta direktiiv 2000/60/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse veepoliitika alane tegevusraamistik (ELT 2000, L 327, lk 1; ELT eriväljaanne 15/05, lk 275).

(³) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. jaanuari 2003. aasta direktiiv 2003/4/EÜ, keskkonnateabele avaliku juurdepääsu ja nõukogu direktiivi 90/313/EMÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT 2003, L 41, lk 26; ELT eriväljaanne 15/07, lk 375).

11. märtsil 2021 esitatud hagi – Ungari versus Euroopa Parlament, Euroopa Liidu Nõukogu**(Kohtuasi C-156/21)**

(2021/C 138/31)

*Kohtumenetluse keel: ungari***Pooled**

Hageja: Ungari (esindajad: M. Z. Fehér ja M. M. Tátrai)

Kostjad: Euroopa Parlament, Euroopa Liidu Nõukogu

Hageja nõuded

Hageja palub Euroopa Kohtul:

- tühistada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2020. aasta määrus (EL, Euratom) 2020/2092, mis käsitleb üldist tingimuslikkuse korda liidu eelarve kaitsmiseks (¹);

või teise võimalusena

- tühistada määruse nr 2020/2092 järgmised sätted:

- artikli 4 lõige 1,

- artikli 4 lõike 2, punkt h,

- artikli 5 lõige 2,
- artikli 5 lõike 3 kolmas lause,
- artikli 5 lõike 3 viimane lause,
- artikli 6 lõiked 3 ja 8

ning

- mõista kohtukulud välja Euroopa Parlamendilt ja Euroopa Liidu Nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

1. Esimene väide – määruse vale õiguslik alus ja õigusliku aluse puudumine

Vaidlustatud määruse õigusliku alusena märgitud ELTL artikli 322 lõike 1 punkt a volitab liidu seadusandjat võtma vastu liidu eelarve täitmist käsitlevad finantseeskirjad, kuid määrus ei sisalda selliseid eeskirju. Järelikult ei ole määruse õiguslik alus sobiv ning määruksel puudub sobiv õiguslik alus.

2. Teine väide – ELL artikli 7 ning sellega seoses ELL artikli 4 lõike 1, ELL artikli 5 lõike 2, ELL artikli 13 lõike 2 ja ELTL artikli 269 rikkumine

Vaidlustatud määrukses kehtestatud menetlus täpsustab ELL artikli 7 kohast menetlust sellise erilise juhtumi puhul, milleks ELL artikkel 7 võimalust ei anna. Vaidlustatud määrus rikub ja eirab seetõttu, et on kehtestatud paralleelne menetlus, juba iseenesest ELL artiklit 7; samuti rikub määrusega kehtestatud menetlus ELL artikli 4 lõikes 1 määratletud pädevuste jaotust, ELL artikli 5 lõikes 2 määratletud pädevuse üleandmist ja ELL artikli 13 lõikes 2 määratletud institutsioonilise tasakaalu põhimõtet, samuti Euroopa Kohtule antud pädevusest tulenevalt ELTL artiklit 269.

3. Kolmas väide – liidu õiguse üldpõhimõttena tunnustatud õiguskindluse ja õigusselguse põhimõtte rikkumine

Esiteks ei ole vaidlustatud määrukses kasutatud peamisi mõisteid määratletud ja teiseks ei olegi neid võimalik ühtselt määratleda, mistõttu need ei sobi selleks, et olla aluseks määruksel põhinevatele vastuvõetavatele sedastustele ja meetmetele või sellele, et liikmesriigid saaksid määruse alusel vajaliku selgusega kindlaks teha, millised on nende õiguskorra ja haldusasutuste töö suhtes kehtivad ootused. Lisaks sellele puudub määruse mitme konkreetse sätte puhul nii eraldivõetuna kui ka koostoides õiguskindlus seoses määruse rakendamisega, mis on nii ulatuslik, et see rikub liidu õiguse üldpõhimõttena tunnustatud õiguskindluse ja õigusselguse põhimõtet.

4. Neljas väide – määruse artikli 4 lõike 1 rikkumine

Vaidlustatud määruse artikli 4 lõige 1 võimaldab võtta meetmeid ka sel juhul, kui liidu eelarve või liidu finantshuvid on ohus; määruse alusel võetavate meetmete kohaldamist võib lugeda ebaproportsionaalseks, kuna puudub konkreetne puutumus või konkreetne mõju, ning lisaks sellele rikub määrus õiguskindluse põhimõtet.

5. Viies väide – määruse artikli 4 lõike 2 punkti h tühistamine

Vaidlustatud määruse artikli 4 lõike 2 punkt h võimaldab tuvastada õigusriigi põhimõtete rikkumist ning võtta meetmeid ka sel juhul, kui tegemist on muu olukorraga või ametiasutuste tegevusega seoses liidu eelarve usaldusväärse finantsjuhtimise või liidu finantshuvide kaitsmisega; see rikub õiguskindluse põhimõtet, kuna karistatavaid käitumisi ja olukordi ei ole täpselt kindlaks määratud.

6. Kuues väide – määruse artikli 5 lõike 2 tühistamine

Vaidlustatud määruse artikli 5 lõike 2 kohaselt, kui liikmesriigi suhtes võetakse meetmeid ehk võetakse temalt ära liidu eelarvest pärit vahendeid, siis ei vabasta see antud liikmesriigi valitsust kohustusest jätkata programmide lõplike vahendite saajate varem kokkulepitud rahastamist. See on esiteks vastuolus määruse õigusliku alusega, kuna selles nähakse ette liikmesriikide eelarvekohustused, ning rikub teiseks eelarvepuudujääki käsitlevaid liidu õigusnorme ja liikmesriikide võrdsuse põhimõtet.

7. Seitsmes väide – määruse artikli 5 lõike 3 kolmanda lause tühistamine

Vaidlustatud määruse artikli 5 lõike 3 kolmanda lause kohaselt tuleb võetavate meetmete puhul arvesse võtta õigusriigi põhimõtete rikkumiste laadi, kestust, raskusastet ja ulatust, mistõttu tekib aga küsimus, kas tuvastatud õigusriigi põhimõtete rikkumise ja liidu eelarvele või liidu finantshuvidele tekitatud konkreetse mõju vahel on seos, ning see ei ole seega kooskõlas määruse õigusliku aluse ja ELL artikliga 7; lisaks sellele rikub õiguskindluse põhimõtet ka see, et meetmeid ei ole piisavalt täpselt kindlaks määratud.

8. Kaheksas väide – määruse artikli 5 lõike 3 viimase lause tühistamine

Vaidlustatud määruse artikli 5 lõike 3 viimase lause kohaselt peavad meetmed olema võimalikult suures ulatuses suunatud rikkumistest mõjutatud liidu tegevusele, mis ei taga, et esineb otsene seos konkreetset tuvastatud õigusriigi põhimõtte rikkumise ja võetavate meetmete vahel, mis tähendab seega, et tegemist on proportsionaalsuse põhimõtte rikkumisega; proportsionaalsuse põhimõtet on samuti rikutud seetõttu, et konkreetset tuvastatud õigusriigi põhimõtte rikkumise ja võetavate meetmete vahelist seost ei ole nõuetekohaselt kindlaks määratud.

9. Üheksas väide – määruse artikli 6 lõike 3 ja lõike 8 tühistamine

Komisjon võtab vaidlustatud määruse artikli 6 lõigetele 3 ja 8 vastava hindamise käigus arvesse temale kättesaadavatest allikatest saadud asjakohast teavet, sealhulgas liidu institutsioonide, muude asjakohaste rahvusvaheliste organisatsioonide ja tunnustatud institutsioonide otsuseid, järeldusi ja soovitusi; komisjon võtab ka võetavate meetmete proportsionaalsuse hindamisel arvesse sama teavet ja samu suuniseid, mis ei tähenda kasutatud teabe seisukohast piisavalt täpset kindlaksmääramist. Komisjoni kasutatud viidete ja allikate mittenõuetekohane kindlaksmääramine rikub õiguskindluse põhimõtet.

(¹) ELT 2020, L 433I, lk 1.

11. märtsil 2021 esitatud hagi – Poola Vabariik versus Euroopa Parlament ja Euroopa Liidu Nõukogu

(Kohtuasi C-157/21)

(2021/C 138/32)

Kohtumenetluse keel: poola

Pooled

Hageja: Poola Vabariik (esindaja: B. Majczyna)

Kostjad: Euroopa Parlament, Euroopa Liidu Nõukogu

Hageja nõuded

— tervikuna tühistada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2020. aasta määrus (EL, Euratom) 2020/2092, mis käsitleb üldist tingimuslikkuse korda liidu eelarve kaitsmiseks (¹);

— mõista kohtukulud välja Euroopa Parlamendilt ja Euroopa Liidu Nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

1. Väide, et määrusel 2020/2092 puudub kehtiv õiguslik alus.

Poola väidab, et ELTL artikli 322 lõike 1 punkti a alusel antud määrus ei saa sätestada „õigusriigi“ mõistet sisustavate põhimõtete rikkumise koosseisu ega anda komisjonile ja nõukogule voli tuvastada, et liikmesriigid on neid põhimõtteid rikkunud ning sellest tulenevalt voli võtta rakendusaktidega meetmeid liidu eelarve kaitsmiseks. Poola lisab selle kohta, et niisugune kord ei vasta tingimusele, mida tingimuslikkuse kord peab täitma, ning et seetõttu on tegemist korraga, mis on mõeldud kehtestama liikmesriikidele sanktsioone neil aluslepingu järgi lasuvate kohustuste täitmata jätmise eest.

2. Teise võimalusena, kui Euroopa Kohus peaks leidma, et liidu seadusandja oli pädev määrust 2020/2092 vastu võtma, siis väide, et määruse õiguslik alus oli väär.
3. Teise võimalusena, kui Euroopa Kohus peaks leidma, et liidu seadusandja oli pädev määrust 2020/2092 vastu võtma, siis väide, et rikuti protokoll nr 2 subsidiaarsuse põhimõtte ja proportsionaalsuse põhimõtte rakendamise kohta.
4. Väide, et rikuti ELTL artiklit 296, sest määruse 2020/2092 ettepanekus puudus piisav põhjendus.
5. Väide, et rikuti ELL artiklit 7.

Poola väidab, et määrusega 2020/2092 kehtestatakse uus mehhanism, mida ei ole aluslepingutes ette nähtud, ja mis on mõeldud selle kontrollimiseks, kas liikmesriigid järgivad õigusriigi põhimõtet – Poola sõnul on selle tagajärjed samaväärsed aluslepingute muutmisega. Lisaks, kuivõrd määrusega 2020/2092 kehtestatud korra eesmärk kattub ELL artiklis 7 sätestatud korra eesmärkidega, siis toob määrus 2020/2092 kaasa ELL artiklis 7 sätestatud korrast möödamineku, seades selle jätkuva rakendamise küsimuse alla ja võttes sellelt isegi sisu.

6. Väide, et rikuti ELTL artikli 269 esimest lõiku, sest „õigusriigi“ kui ELL artiklis 2 sisalduva esmase õiguse mõiste sisu määratleti teise õiguse aktis, s.o määruses 2020/2092.
7. Väide, et rikuti ELL artikli 4 lõiget 1 ja lõike 2 teist lauset ning ELL artikli 5 lõiget 2.

See väide täiendab esimeses väites esitatud argumente. Poola märgib, et sätestades määruses 2020/2092 mehhanismi õigusriigi põhimõtte järgimise kontrolliks, rikkus liidu seadusandja pädevuse andmise põhimõtet, mis on ette nähtud ELL artikli 4 lõikes 1 ja artikli 5 lõikes 2. Lisaks väidab Poola, et liidu seadusandja jättis täitmata tal ELL artikli 4 lõike 2 teise lause alusel oleva kohustuse austada riigi põhifunktsioone, sh riigi territoriaalse terviklikkuse tagamist, avaliku korra säilitamist ja riigi julgeoleku kaitsmist.

8. Väide, et rikuti liikmesriikide võrdse kohtlemise põhimõtet (ELL artikli 4 lõike 2 esimene lause).

Poola väidab, et määruse sätted ei taga, et selle tuvastamisele, et õigusriigi põhimõtet on rikutud, eelneks „põhjalik kvalitatiivne hindamine“, mis on objektiivne, erapooletu ja aus. Poola märgib lisaks, et kord liidu eelarve kaitseks meetmete võtmiseks diskrimineerib selgelt ja otseselt väikesi ja keskmise suurusega liikmesriike, võrreldes suurte liikmesriikidega.

9. Väide, et rikuti õiguskindluse põhimõtet.

Poola toob esile, et määruse 2020/2092 sätted, eelkõige artiklis 3 ja artikli 4 lõikes 2 õigusriigi põhimõtete rikkumise hindamise tingimuste kohta ettenähtu, ei täida selguse ja täpsuse nõudeid.

10. Väide, et rikuti proportsionaalsuse põhimõtet (ELL artikli 5 lõige 4).
11. Väide, et kuritarvitati võimu, sest kehtestati kord, mille tegelik eesmärk ei ole liidu eelarve kaitsmine, vaid möödaminek esiteks menetluslikest nõuetest, mis peavad olema täidetud ELL artiklis 7 sätestatud menetluse alustamiseks, ja teiseks sisulistest nõuetest, mis peavad olema täidetud ELTL artiklis 258 sätestatud menetluse alustamiseks.

⁽¹⁾ ELT L 2020, 433I, lk 1.

Euroopa Kohtu viienda koja presidendi 11. jaanuari 2021. aasta määrus – Euroopa Komisjon versus Ungari

(Kohtuasi C-761/19) ⁽¹⁾

(2021/C 138/33)

Kohtumenetluse keel: ungari

Euroopa Kohtu viienda koja president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 77, 9.3.2020.

Euroopa Kohtu kuuenda koja presidendi 30. novembri 2020. aasta määrus (Tribunal d'instance de Rennes'i eelotsusetaotlus – Prantsusmaa) – Caisse de Crédit Mutuel Le Mans Pontlieue versus OG

(Kohtuasi C-865/19) ⁽¹⁾

(2021/C 138/34)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Euroopa Kohtu kuuenda koja president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 54, 17.2.2020.

Euroopa Kohtu presidendi 27. novembri 2020. aasta määrus (Tribunal Superior de Justicia de Andalucía, Ceuta y Melilla eelotsusetaotlus – Hispaania) – ZP versus Delegación del Gobierno en Melilla

(Kohtuasi C-38/20) ⁽¹⁾

(2021/C 138/35)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Euroopa Kohtu president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 137, 27.4.2020.

Euroopa Kohtu presidendi 18. jaanuari 2021. aasta määrus – Euroopa Komisjon versus Itaalia Vabariik**(Kohtuasi C-227/20) ⁽¹⁾**

(2021/C 138/36)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Euroopa Kohtu president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 255, 3.8.2020.

Euroopa Kohtu presidendi 22. jaanuari 2021. aasta määrus (Tribunal du travail du Brabant wallon eelotsusetaotlus – Belgia) – PR versus Agence fédérale pour l’Accueil des demandeurs d’asile (Fedasil)**(Kohtuasi C-335/20) ⁽¹⁾**

(2021/C 138/37)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Euroopa Kohtu president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 313, 21.9.2020.

Euroopa Kohtu presidendi 25. jaanuari 2021. aasta määrus (Oberlandesgericht Wieni eelotsusetaotlus – Austria) – Österreichische Apothekerkammer versus HA**(Kohtuasi C-407/20) ⁽¹⁾**

(2021/C 138/38)

Kohtumenetluse keel: saksa

Euroopa Kohtu president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 443, 21.12.2020.

Euroopa Kohtu presidendi 22. jaanuari 2021. aasta määrus (Rechtbank Noord-Hollandi eelotsusetaotlus – Madalmaad) – P versus Swiss International Air Lines AG**(Kohtuasi C-512/20) ⁽¹⁾**

(2021/C 138/39)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Euroopa Kohtu president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 443, 21.12.2020.

ÜLDKOHUS

Üldkohtu 17. veebruari 2021. aasta otsus – Ryanair versus komisjon

(Kohtuasi T-238/20) ⁽¹⁾

(Riigiabi – Lennutranspordi turg Rootsis, lähtekohaga Rootsist või sihtkohaga Rootsi – Laenugarantiid, mille eesmärk on ettevõtjaid COVID-19 pandeemia raames toetada – Otsus mitte esitada vastuväiteid – Riigiabi meetmete ajutine raamistik – Liikmesriigi majanduses tõsise häire kõrvaldamise meede – Teenuste osutamise vabadus – Võrdne kohtlemine – Proportsionaalsus – Rootsi ametivõimude väljastatud loa omamise kriteerium – Olukord, kus kaalutud ei ole abi positiivset ja negatiivset mõju kaubandustingimustele ja moonutamata konkurentsi säilitamisele – ETL artikli 107 lõike 3 punkt b – Ratio legis – Põhjendamiskohustus)

(2021/C 138/40)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Ryanair DAC (Swords, Iirimaa) (esindajad: advokaadid E. Vahida, F.-C. Laprèvote, S. Rating ja I.-G. Metaxas-Maranghidis)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: L. Flynn, S. Noë ja F. Tomat)

Kostja toetuseks menetluse astujad: Prantsuse Vabariik (esindajad: E. de Moustier, C. Mosser, A. Daniel ja P. Dodeller), Rootsi Kuningriik (esindajad: C. Meyer-Seitz, H. Eklinder, A. Runeskjöld, M. Salborn Hodgson, H. Shev, R. Shahsavan Eriksson ja J. Lundberg)

Ese

ETL artikli 263 põhinev nõue tühistada komisjoni 11. aprilli 2020. aasta otsus C(2020) 2366 final riigiabi SA.56812 (2020/N) – Rootsi – COVID-19: lennuettevõtjatele laenutagatiste andmise süsteem.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Jätta Ryanair DAC kohtukulud tema enda kanda ning mõista temalt välja Euroopa Komisjoni kohtukulud, sealhulgas konfidentsiaalsena käsitlemise taotlusega seotud kulud.
3. Jätta Prantsuse Vabariigi ja Rootsi Kuningriigi kohtukulud nende enda kanda.

⁽¹⁾ ELT C 209, 22.6.2020.

Üldkohtu 17. veebruari 2021. aasta otsus – Ryanair versus komisjon(Kohtuasi T-259/20) ⁽¹⁾

(Riigiabi – Prantsuse lennutranspordi turg – Tsiviillennundusmaksu ja lennupiletitelt igakuiselt tasumisele kuuluva solidaarsusmaksu maksmise peatamine ajavahemikul 2020. aasta märtsist detsembrini COVID-19 pandeemia raames – Otsus jätta vastuväited esitamata – Erakorralise sündmuse tõttu tekkinud kahju hüvitamiseks ette nähtud abi – Teenuste osutamise vabadus – Võrdne kohtlemine – Prantsuse ametivõimude väljastatud loa omamise kriteerium – Proportsionaalsus – ELTL artikli 107 lõike 2 punkt b – Põhjendamiskohustus)

(2021/C 138/41)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Ryanair DAC (Swords, Iirimaa) (esindajad: advokaadid E. Vahida, F.-C. Lapr v te, S. Rating ja I.-G. Metaxas-Ma-ranghidis)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: L. Flynn, S. No  ja C. Georgieva-Kecsmar)

Kostja toetuseks menetlusse astuja: Prantsuse Vabariik (esindajad: E. de Moustier, C. Mosser, A. Daniel ja P. Dodeller)

Ese

ELTL artiklil 263 põhinev nõue tühistada komisjoni 31. märtsi 2020. aasta otsus C(2020) 2097 final, mis puudutab riigiabi SA.56765 (2020/N) – Prantsusmaa – COVID-19 – Lennundusmaksude tasumise peatamine liinilennuettevõtjatel.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Jätta Ryanair DAC kohtukulud tema enda kanda ning mõista temalt välja Euroopa Komisjoni kohtukulud, sealhulgas konfidentsiaalsena käsitlemise taotlusega seotud kulud.
3. Jätta Prantsuse Vabariigi kohtukulud tema enda kanda.

⁽¹⁾ ELT C 215, 29.6.2020.

Üldkohtu 12. veebruari 2021. aasta määrus – sprd.net versus EUIPO – Shirtlabor (I love)(Kohtuasi T-19/20) ⁽¹⁾

(Tühistamishagi – Euroopa Liidu kaubamärk – Kehtetuks tunnistamise menetlus – Euroopa Liidu kujutismärk I love – Absoluutne keeldumispõhjus – Eristusvõime puudumine – M  ruse (Eü) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt b (n  i d m  ruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt b) – Reklaamlausest koosnev kaubamärk – Põhjendamiskohustus – M  ruse 2017/1001 artikli 94 lõige 1 – Delegeeritud m  ruse (EL) 2018/625 artikli 16 lõike 1 punkti a kohaldamatus – Tõendite vastuvõetavas – M  ruse 2017/1001 artikli 97 lõige 1 – Erapooletus – M  ruse 2017/1001 artikli 95 lõige 1 – Ilmselgelt õiguslikult põhjendamatu hagi)

(2021/C 138/42)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: sprd.net AG (Leipzig, Saksamaa) (esindaja: advokaat J. Hellenbrand)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (esindaja: S. Hanne)

Teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses, menetlusse astuja Üldkohtus: Shirlabor GmbH (Münster, Saksamaa) (esindaja: advokaat O. Wallscheid)

Ese

Hagi EUIPO viienda apellatsioonikoja 18. oktoobri 2019. aasta otsuse (asi R 5/2019-5) peale, mis käsitleb kehtetuks tunnistamise menetlust Shirlabor ja sprd.net vahel.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Jätta sprd.net AG kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) kohtukulud.
3. Jätta Shirlabor GmbH kohtukulud tema enda kanda.

⁽¹⁾ ELT C 68, 2.3.2020.

Üldkohtu 11. veebruari 2021. aasta määrus – Fryč versus komisjon

(Kohtuasi T-92/20) ⁽¹⁾

(Lepinguväline vastutus – Riigiabi – Grupierandi määrus – Tšehhi ametivõimude abikava teatavate ettevõtjate toetuseks – Komisjoni otsus, millega see abikava heaks kiideti – Hilinenult esitamise tõttu läbi vaatamata jäetud tühistamishagi – Komisjoni ja liidu kohtute tegevusega väidetavalt põhjustatud kahju – Aegumine – Osaliselt ilmselt vastuvõetamatu hagi – Põhjuslik seos – Osaliselt ilmselt õiguslikult põhjendamatu hagi)

(2021/C 138/43)

Kohtumenetluse keel: tšehhi

Pooled

Hageja: Petr Fryč (Pardubice, Tšehhi Vabariik) (esindaja: advokaat Š. Oharková)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: G. Braga da Cruz, C. Georgieva-Kecsma ja K. Walkerová)

Ese

ELTL artikli 268 alusel esitatud hagi nõudega hüvitada kahju, mida hagejale väidetavalt põhjustati järgmisega: esiteks komisjoni 6. augusti 2008. aasta määruse (EÜ) nr 800/2008 EÜ asutamislepingu artiklite 87 ja 88 kohaldamise kohta, millega teatavat liiki abi tunnistatakse ühisturuga kokkusobivaks (üldine grupierandi määrus) (ELT 2008, L 214, lk 3), vastuvõtmine; teiseks komisjoni 3. detsembri 2007. aasta otsuse vastuvõtmine ja avaldamata jätmine; kolmandaks hageja vahemikus 2016–2018 esitatud kaebuste lünklik käsitlemine komisjoni poolt; neljandaks 5. septembri 2019. aasta kohtumäärus Fryč vs. komisjon (C-230/19 P, ei avaldata, EU:C:2019:685) ja 15. jaanuari 2019. aasta kohtumäärus Fryč vs. komisjon (T-513/18, ei avaldata, EU:T:2019:22).

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.

2. Tšehhi Vabariigi menetlusse astumise avalduse üle otsustamise vajadus on ära langenud.
3. Mõista Euroopa Komisjoni kohtukulud, välja arvatud menetlusse astumise avaldusega seotud kohtukulud, välja Petr Fryčilt, kes ühtlasi kannab ise oma kohtukulud.
4. Jätta menetlusse astumise avaldusega seotud kohtukulud Petr Fryči ja komisjoni endi kanda.

⁽¹⁾ ELT C 161, 11.5.2020.

Üldkohtu 11. veebruari 2021. aasta määrus – Sam McKnight versus EUIPO – Carolina Herrera (COOL GIRL)

(Kohtuasi T-176/20) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk – Vaidlustatud otsuse kehtetuks tunnistamine – Hagi eseme äralangemine – Otsuse tegemise vajaduse äralangemine)

(2021/C 138/44)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Sam McKnight Ltd (London, Ühendkuningriik) (esindajad: advokaadid V. von Bomhard ja J. Fuhrmann)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (esindaja: P. Sipos)

Teine pool apellatsioonikoja menetluses, menetlusse astuja Üldkohtus: Carolina Herrera Ltd (New York, New York, Ühendriigid) (esindajad: advokaadid E. Stoyanov Edisonov ja I. Robledo McClymont)

Ese

Hagi EUIPO neljanda apellatsioonikoja 30. jaanuari 2020. aasta otsuse (asi R 689/2019-4) peale, mis käsitleb vastulausemenetlust Carolina Herrera ja Sam McKnight'i vahel.

Resolutsioon

1. Otsuse tegemise vajadus on ära langenud.
2. Jätta Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti kohtukulud tema enda kanda ning mõista temalt välja Sam McKnight Ltd ja Carolina Herrera Ltd kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 191, 8.6.2020.

Üldkohtu presidendi 8. veebruari 2021. aasta määrus – PNB Banka versus EKP

(Kohtuasi T-230/20 R)

(Ajutiste meetmete kohaldamine – Majandus- ja rahapoliitika – Krediidiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalve – EKP-le antud järelevalvealased eriuuesanded – Otsus krediidiasutuse tegevusloa kehtetuks tunnistamise kohta – Kohaldamise peatamise taotlus – Kiireloomulisuse puudumine)

(2021/C 138/45)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: PNB Banka AS (Riia, Läti) (esindaja: advokaat O. Behrends)

Kostja: Euroopa Keskpank (esindajad: F. Bonnard, V. Hümpfner ja C. Hernández Saseta)

Kostja toetuseks menetlusse astuja: Läti Vabariik (esindajad: K. Pommere, V. Soņeca ja E. Bārdiņš)

Ese

ELTL artiklite 278 ja 279 alusel esitatud nõue peatada Euroopa Keskpanga 17. veebruari 2020. aasta otsuse – AS PNB Banka tegevusloa tühistamise kohta – kohaldamine.

Resolutsioon

1. Jätta ajutiste meetmete kohaldamise taotlus rahuldamata.
2. Otsustada kohtukulude kandmine edaspidi.

19. detsembril 2020 esitatud hagi – komisjon versus CEVA jt

(Kohtuasi T-748/20)

(2021/C 138/46)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: J. Estrada de Solà ja M. Ilkova, keda abistab advokaat E. Bouttier)

Kostjad: Centre d'étude et de valorisation des algues SA (CEVA) (Pleubian, Prantsusmaa), SELARL TCA, õiguslik esindaja CEVA kaitsemeetmete menetluses (Saint-Brieuc, Prantsusmaa) ning SELARL AJIRE, CEVA kaitsemeetmete kava vastutav täitja (Rennes, Prantsusmaa)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- mõista CEVA-lt, keda esindab tema president, hageja kasuks välja 234 491,02 eurot, mis vastab 168 220,16 euro suurusele põhisummale ja 66 270,86 eurole viivistele;
- mõista käesoleva menetluse kohtukulud välja CEVA-lt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

- Esimene väide, mille kohaselt hagi on põhjendatud tulenevalt toetuslepingus nr Q5RS-2000-31334 sisalduvast kompromissklauslist; nimetatud lepingu artiklis 5 on ette nähtud, et mis tahes kohtuvaidlus ühelt poolt ühenduste (nüüd „liit“) ja teiselt poolt teise lepingupoole vahel, mis puudutab kõnesoleva lepingu kehtivust, kohaldamist või mis tahes tõlgendamist, allub üksnes Euroopa Liidu Esimese Astme Kohtule (nüüd „Euroopa Liidu Üldkohus“) ja edasikaebamise korral Euroopa Ühenduste Kohtule (nüüd „Euroopa Liidu Kohus“).
- Teine väide, et kaitsemeetmete menetluse alustamisel eksisteeris kohustus pöörduda kaitsemeetmete kava vastutava täitja ja CEVA õigusliku esindaja poole kaitsemeetmete menetluses. Hageja on nimelt seisukohal, et kuivõrd käesolev hagi esitati pärast kaitsemeetmete kava vastuvõtmist, peab võlausaldaja teavitama mitte üksnes kaitsemeetmete kava vastutavat täitjat, vaid ka õiguslikku esindajat, sest mõlemad osalevad võlgnevuste kontrollimisel ja heakskiitmisel.

- Kolmas väide, mis käsitleb CEVAs toimunud pettust ja jämedaid finantsalaseid rikkumisi, mis väidetavalt auditi käigus tuvastati. Hageja väidab muu hulgas, et Prantsuse kohtud on tuvastanud, et valedeklaratsioonid selle kohta, mitu tundi on tegeletud eri projektidega, millele CEVA sai Euroopa Liidult toetusi, kujutasid endast CEVA-poolset lepinguliste kohustuste rikkumist. Sellest tuleneb järelikult kohustus maksta tagasi hageja poolt ette makstud summad, kuna CEVA on teinud toiminguid, mis on oma laadilt pettuslikud.

29. jaanuaril 2021 esitatud hagi – EVH versus komisjon

(Kohtuasi T-53/21)

(2021/C 138/47)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: EVH GmbH (Halle (Saale), Saksamaa) (esindajad: advokaadid I. Zenke ja T. Heymann)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada kostja 17. septembri 2019. aasta otsus, millega tunnistatakse koondumine E.ON/innogy siseturuga kokkusobivaks, juhtum M.8870 (ELT 2020, C 379, lk 16);
- nõuda kostjalt, et ta avalikustaks juhtumite M.8870 ja M.8871 dokumendid vestluste kohta kostja ja koondumise poolte vahel enne koondumismenetlust ja selle ajal; esitaks eraldi teatised tehingu üksikute osade kohta ja kostja seisukohtade muutumise kohta menetluse ajal;
- mõista kohtukulud, sh hagejale menetluse käigus tekkinud õigusabi- ja reisikulud, välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide: heakskiitev otsus sisaldab vormivigu.

- Kostja poolt heaks kiidetud ja käesoleva hagiaga vaidlustatud koondumine (juhtum M.8870) on väärtalt eraldatud ühtsest E.ON SE (edaspidi „E.ON“) ja RWE AG (edaspidi „RWE“) kogukoondumisest, millega piiritleti energiaspektori lisandväärtusahela astmed. Tehing tervikuna on tihedalt läbipõimunud ja lisaks sellele, et RWE tütarettevõtja innogy SE (edaspidi „innogy“) osalus kantakse üle E.ON-le, kuulub sellesse ka eraldiseisev, kostja poolt heakskiidetud tehing, millega RWE omandab E.ON-i tootmisvahendid (juhtum M.8871) ja Saksamaa konkurentsiameti heakskiidetud tehing, millega RWE omandab 16,67 % osaluse E.ON-s. Peale selle ei kuulunud kostja hagejat tegelikult ära ning põhjendas otsust liiga hilja ja puudulikult.

2. Teine väide: kostja uuris asjaolusid ebapiisavalt.

- Asjaomase tooteturu määratlemisel Saksa kodumajapidamiste ja väikeste äritarbijate elektrienergia ja gaasiga varustatuse kontekstis ei analüüsitud kostja seda, kuidas mõjutavad tooteturu määratlust tarbija seisukohast toodete homogeensus, nende kasutusotstarbe ühtsus ja muud olulised tegurid kodumajapidamistele ja väikestele äritarbijatele tarnimisel. Seega asus kostja ekslikult seisukohale, et põhivarustamise raames müümisel ja erilepingute alusel müümisel on eraldi turud.

- Geograafilise turu määramise puhul ei selgitanud kostja välja, kuidas kodumajapidamiste ja väikeste äritarbijate varustamisel kujundatakse nõudlust ja pakkumist kohalikul tasandil ja seega jättis ta tähelepanuta tegeliku kohaliku struktuuri, milles eristus toimub postiindeksite alusel.
 - Kohalike kodumajapidamiste ja väikeste äritarbijate turul valitsevate turusuhete puhul ei uuritud (nõuetekohaselt) E.ON-i ja innogy tarbijaportfellide koondamist nende väljakujunenud varustuspiirkondades, E.ON-i domineerivat kohalolu kesksetes turustuskanalites nagu Google, Verivox ja Check24 ning nende suutlikkust kolmandatest isikutest pakujate väljasurumiseks.
 - Ka võrgutehingu uurimine oli ebapiisav. See kehtib nii E.ON-i suure turuosa kohta kui ka võrguseadmete, -teenuste ja võrgu IT-lahenduste hankimise kohta, samuti elektri jaotusvõrkude käitamisel kolmandatele isikutele suunatud ja oma võrguga seotud teenuste pakkimise kohta ning konkurentsi kohta jaotusvõrkude enda pärast (nn konkurenti kontsessioonide pärast). Eelkõige ei ole analüüsitud selliseid tulevasi tagajärgi nagu innogy kui E.ON-i konkurenti kadumine kontsessioonide pärast toimivas konkurentsis või on neid tagajärgi hinnatud valesti.
 - Ainult valikuliselt on analüüsitud uuenduslikku äritegevust E.ON-i poolt domineeritud turustus- ja võrgualase äritegevuse kokkupuutealal, mh metroloogia tähendust innovatiivsetele tootelahendustele antavate võimaluste kontekstis ja E.ON-i rolli selles. Kiirelt kasvava elektromobiilsuse puhul on käsitletud põhjalikult üksnes kiirteedel asuvate laadimisjaamade käitamist, aga see on vaid osa turust. Tulevikus tähtsaks osutuvaid valdkondi nagu suurandmed ja uuenduslikud (komplektis müüdadavad) tooted käsitleti väga lühidalt.
 - Hindamine tervikuna põhines väärtalt minevikus toimunu käsitlemisel. Mõju järgnevale aastatele (nt võrkude väljaehitamisel kasvav oskustöötajate nappus, andmete kasvav tähendus jms) ei analüüsitud.
3. Kolmas väide: kostja leidis ilmselgelt ekslikult – mh oma ebapiisava uurimise tagajärjel –, et koondumine on sisuliselt kooskõlas konkurentsil põhineva turuga.
- Kostja piiritles kodumajapidamiste ja väikestele äritarbijatele suunatud turustamise tooteturgu ilmselgelt valesti osas, milles ta ei määranud põhivarustamise raames ja erilepingute alusel kodumajapidamistele ja väikestele äritarbijatele tarnitavat energiat ühtse turuna.
 - Kostja hindab tarnete puhul kodumajapidamistele ja väikestele äritarbijatele E.ON-i turuvõimu süstemaatiliselt valesti, sest ta –piirdudes eelnevalt väärtalt erilepingute alusel tehtavate tarnetega – lähtub ekslikult riiklikust turust, selle asemel, et lähtuda arvukatest kohalikest turgudest. Seega on tal jäänud tähelepanuta E.ON-i (kasvav) kohalik turuosa, mis ulatub sageli 70protsendini või rohkem.
 - Ekslikult ei pea kostja võrgukontsessioonide konkurentsi puhul problemaatiliseks E.ON-i geograafilist katvust ja tema valitsevat seisundit, kusjuures eelkõige antakse väärt hinnang negatiivsele mõjule konkurentile, mis tuleneb sellest, et innogy langeb konkurentist välja.
 - Metroloogia puhul erinevate tooteturgude vale eristamise tõttu ei ole tähele pandud E.ON-i turuvõimu, mille tõttu alahinnatakse ka kahju konkurentile innovatiivse äritegevuse puhul. See kehtib ka elektromobiilsuse valdkonna kohta, mille puhul on märgatud üksnes teatud konkreetset negatiivset mõju elektrisõidukite kiirteedel kasutatavatele laadimisjaamadele.
 - Ilmselgelt väärtalt ei võta kostja arvesse seda konkurentsi kahjustavat mõju, mis tuleneb sellest, et E.ON-il saab olema parem ligipääs veel rohkematele andmetele.
 - Kostja ei mõistnud, et energiaspektori lisandväärtusahela astmete jaotus E.ON-i ja RWE vahel, mis lepiti sisuliselt omavahel seotud kogukoondumise käigus kokku, sisaldab endas piirangut konkurentile, mis ei ole kooskõlas ETLT artikliga 101.

- Viimaks ei ole kostja seatud minimaalsed kohustused – mis käivad Saksa turu puhul ainult kütteelektri ja elektrisõidukite kiirteedel kasutatavate laadimisjaamade nišisegmentide kohta – sobivad selleks, et kõrvaldada olemasolevaid konkurentsiprobleeme. Need kohustused puudutavad turgusid, mis ei ole koondumisest kahjustatud ja need ei ole konkurentsi tagamisel asjakohased.

29. jaanuaril 2021 esitatud hagi – Stadtwerke Leipzig versus komisjon

(Kohtuasi T-55/21)

(2021/C 138/48)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Stadtwerke Leipzig GmbH (Leipzig, Saksamaa) (esindajad: advokaadid I. Zenke ja T. Heymann)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada kostja 17. septembri 2019. aasta otsus, millega tunnistatakse koondumine E.ON/innogy siseturuga kokkusobivaks, juhtum M.8870 (ELT 2020, C 379, lk 16);
- nõuda kostjalt, et ta avalikustaks juhtumite M.8870 ja M.8871 dokumendid vestluste kohta kostja ja koondumise poolte vahel enne koondumismenetlust ja selle ajal; esitaks eraldi teatised tehingu üksikute osade kohta ja kostja seisukohtade muutumise kohta menetluse ajal;
- mõista kohtukulud, sh hagejale menetluse käigus tekkinud õigusabi- ja reisikulud, välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks on esitatud kolm väidet, mis on sisult identsed või sarnased nendega, mis esitatud kohtuasjas T-53/21: EVH vs. komisjon.

29. jaanuaril 2021 esitatud hagi – TEAG versus komisjon

(Kohtuasi T-56/21)

(2021/C 138/49)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: TEAG Thüringer Energie AG (Erfurt, Saksamaa) (esindajad: advokaadid I. Zenke ja T. Heymann)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada kostja 17. septembri 2019. aasta otsus, millega tunnistatakse koondumine E.ON/innogy siseturuga kokkusobivaks, juhtum M.8870 (ELT 2020, C 379, lk 16);

- nõuda kustjalt, et ta avalikustaks juhtumite M.8870 ja M.8871 dokumendid vestluste kohta kustja ja koondumise poolte vahel enne koondumismenetlust ja selle ajal; esitaks eraldi teatise tehingu üksikute osade kohta ja kustja seisukohtade muutmise kohta menetluse ajal;
- mõista kohtukulud, sh hagejale menetluse käigus tekkinud õigusabi- ja reisikulud, välja kustjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks on esitatud kolm väidet, mis on sisult identsed või sarnased nendega, mis esitatud kohtuasjas T-53/21: EVH vs. komisjon.

29. jaanuaril 2021 esitatud hagi – GWS Stadtwerke Hameln versus komisjon

(Kohtuasi T-58/21)

(2021/C 138/50)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: GWS Stadtwerke Hameln GmbH (Hameln, Saksamaa) (esindajad: advokaadid I. Zenke ja T. Heymann)

Kustja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada kustja 17. septembri 2019. aasta otsus, millega tunnistatakse koondumine E.ON/innogy siseturuga kokkusobivaks, juhtum M.8870 (ELT 2020, C 379, lk 16);
- nõuda kustjalt, et ta avalikustaks juhtumite M.8870 ja M.8871 dokumendid vestluste kohta kustja ja koondumise poolte vahel enne koondumismenetlust ja selle ajal; esitaks eraldi teatise tehingu üksikute osade kohta ja kustja seisukohtade muutmise kohta menetluse ajal;
- mõista kohtukulud, sh hagejale menetluse käigus tekkinud õigusabi- ja reisikulud, välja kustjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks on esitatud kolm väidet, mis on sisult identsed või sarnased nendega, mis esitatud kohtuasjas T-53/21: EVH vs. komisjon.

29. jaanuaril 2021 esitatud hagi – eins energie in sachsen versus komisjon

(Kohtuasi T-59/21)

(2021/C 138/51)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: eins energie in sachsen GmbH & Co. KG (Chemnitz, Saksamaa) (esindajad: advokaadid I. Zenke ja T. Heymann)

Kustja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada kostja 17. septembri 2019. aasta otsus, millega tunnistatakse koondumine E.ON/innogy siseturuga kokkusobivaks, juhtum M.8870 (ELT 2020, C 379, lk 16);
- nõuda kostjalt, et ta avalikustaks juhtumite M.8870 ja M.8871 dokumendid vestluste kohta kostja ja koondumise poolte vahel enne koondumismenetlust ja selle ajal; esitaks eraldi teatiseid tehingu üksikute osade kohta ja kostja seisukohtade muutumise kohta menetluse ajal;
- mõista kohtukulud, sh hagejale menetluse käigus tekkinud õigusabi- ja reisikulud, välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks on esitatud kolm väidet, mis on sisult identsed või sarnased nendega, mis esitatud kohtuasjas T-53/21: EVH vs. komisjon.

29. jaanuaril 2021 esitatud hagi – Naturstrom versus komisjon**(Kohtuasi T-60/21)**

(2021/C 138/52)

*Kohtumenetluse keel: saksa***Pooled**

Hageja: Naturstrom AG (Düsseldorf, Saksamaa) (esindajad: advokaadid I. Zenke ja T. Heymann)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada kostja 17. septembri 2019. aasta otsus, millega tunnistatakse koondumine E.ON/innogy siseturuga kokkusobivaks, juhtum M.8870 (ELT 2020, C 379, lk 16);
- nõuda kostjalt, et ta avalikustaks juhtumite M.8870 ja M.8871 dokumendid vestluste kohta kostja ja koondumise poolte vahel enne koondumismenetlust ja selle ajal; esitaks eraldi teatiseid tehingu üksikute osade kohta ja kostja seisukohtade muutumise kohta menetluse ajal;
- mõista kohtukulud, sh hagejale menetluse käigus tekkinud õigusabi- ja reisikulud, välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks on esitatud kolm väidet, mis on sisult identsed või sarnased nendega, mis esitatud kohtuasjas T-53/21: EVH vs. komisjon.

29. jaanuaril 2021 esitatud hagi – EnergieVerbund Dresden versus komisjon**(Kohtuasi T-61/21)**

(2021/C 138/53)

*Kohtumenetluse keel: saksa***Pooled**

Hageja: EnergieVerbund Dresden GmbH (Dresden, Saksamaa) (esindajad: advokaadid I. Zenke ja T. Heymann)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada kostja 17. septembri 2019. aasta otsus, millega tunnistatakse koondumine E.ON/innogy siseturuga kokkusobivaks, juhtum M.8870 (ELT 2020, C 379, lk 16);
- nõuda kostjalt, et ta avalikustaks juhtumite M.8870 ja M.8871 dokumendid vestluste kohta kostja ja koondumise poolte vahel enne koondumismenetlust ja selle ajal; esitaks eraldi teatise tehingu üksikute osade kohta ja kostja seisukohtade muutumise kohta menetluse ajal;
- mõista kohtukulud, sh hagejale menetluse käigus tekkinud õigusabi- ja reisikulud, välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks on esitatud kolm väidet, mis on sisult identsed või sarnased nendega, mis esitatud kohtuasjas T-53/21: EVH vs. komisjon.

29. jaanuaril 2021 esitatud hagi – GGEW versus komisjon**(Kohtuasi T-62/21)**

(2021/C 138/54)

*Kohtumenetluse keel: saksa***Pooled**

Hageja: GGEW, Gruppen-Gas- und Elektrizitätswerk Bergstraße AG (Bensheim, Saksamaa) (esindajad: advokaadid I. Zenke ja T. Heymann)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada kostja 17. septembri 2019. aasta otsus, millega tunnistatakse koondumine E.ON/innogy siseturuga kokkusobivaks, juhtum M.8870 (ELT 2020, C 379, lk 16);
- nõuda kostjalt, et ta avalikustaks juhtumite M.8870 ja M.8871 dokumendid vestluste kohta kostja ja koondumise poolte vahel enne koondumismenetlust ja selle ajal; esitaks eraldi teatise tehingu üksikute osade kohta ja kostja seisukohtade muutumise kohta menetluse ajal;

— mõista kohtukulud, sh hagejale menetluse käigus tekkinud õigusabi- ja reisikulud, välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks on esitatud kolm väidet, mis on sisult identsed või sarnased nendega, mis esitatud kohtuasjas T-53/21: EVH vs. komisjon.

29. jaanuaril 2021 esitatud hagi – Stadtwerke Frankfurt am Main versus komisjon

(Kohtuasi T-63/21)

(2021/C 138/55)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Stadtwerke Frankfurt am Main Holding GmbH (Frankfurt am Main, Saksamaa) (esindaja: advokaat C. Schlast)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada kostja 17. septembri 2019. aasta otsus, juhtum M.8870;
- liita kohtuasja menetlus Üldkohtu kodukorra artikli 68(5) tähenduses sama otsuse peale (juhtum M.8870) esitatud hagidega nende sisulise seotuse tõttu kumulatiivselt kohtuotsuse huvides;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Komisjoni 17. septembri 2019. aasta otsuse peale, millega tunnistatakse koondumine E.ON/innogy siseturuga kokkusobivaks, juhtum M.8870 (ELT 2020, C 379, lk 16), esitatud hagi põhjendamiseks esitab hageja sisuliselt üheainsa väite, nimelt et rikutud on nõukogu määruse (EÜ) nr 139/2004 (1) sätteid. Seejuures tugineb ta järgmistele argumentidele:

1. Koondumiskava jagamine kolmeks osatehinguks.

- Koondumiskava omavolilise jagamisega rikub kostja Euroopa Liidu lepinguid ja ühinemismääruse sätteid. Eeskätte jättis ta tähelepanuta koondumisi käsitlevad menetlussätted ja seetõttu ei võtnud otsuse tegemiseks määrava tähtsusega asjaolusid arvesse või ei võtnud neid arvesse õigesti. Nende hulka kuuluvad eelkõige kogu kavandatava koondumise õigusliku, majandusliku ja tegeliku seotuse eiramine, tehingu vigane kvalifitseerimine varade vahetustehinguks (asset swap), RWE AG poolt E.ON SE-le 16,67 % tagasikandmise vastusoorituse konkurentsile avaldatava mõju arvesse võtmata jätmine ning tehingu konkurentsioigusliku mõju vigane hindamine.

2. Ekslik hinnang koondumiskavale ja selle mõjule Euroopa siseturu jaoks.

- Ka jättis kostja turu nõuetekohaselt määratlemata. Peale selle võttis ta tehingu mõju puhul aluseks vale hindamisruumi ning hindas valesti mõju konkurentsile. Seejuures võttis ta lisaks aluseks sisuliselt vale faktilise olukorra. Niisuguses kontekstis jõudis kostja ekslikule tulemusele, et koondamist saab hinnata eraldi ja sel ei ole kahjulikku mõju liidusisesele konkurentsile.

(¹) Nõukogu 20. jaanuari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 139/2004 kontrolli kehtestamise kohta ettevõtjate koondumiste üle (ELT 2004, L 24, lk 1; ELT eriväljaanne 08/03, lk 40).

29. jaanuaril 2021 esitatud hagi – Mainova versus komisjon

(Kohtuasi T-64/21)

(2021/C 138/56)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Mainova AG (Frankfurt am Main, Saksamaa) (esindaja: advokaat C. Schalast)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada kostja 17. septembri 2019. aasta otsus, juhtum M.8870;
- liita kohtuasja menetlus Üldkohtu kodukorra artikli 68(5) tähenduses sama otsuse peale (juhtum M.8870) esitatud hagidega nende sisulise seotuse tõttu kumulatiivselt kohtuotsuse huvides;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Komisjoni 17. septembri 2019. aasta otsuse peale, millega tunnistatakse koondumine E.ON/innogy siseturuga kokkusobivaks, juhtum M.8870 (ELT 2020, C 379, lk 16) esitatud hagi põhjendamiseks esitatakse väide, mis on sisuliselt identne kohtuasjas T-63/21: Stadtwerke Frankfurt am Main vs. komisjon esitatud väitega, või on sellele sarnane.

29. jaanuaril 2021 esitatud hagi – enercity versus komisjon

(Kohtuasi T-65/21)

(2021/C 138/57)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: enercity AG (Hannover, Saksamaa) (esindaja: advokaat C. Schalast)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada kostja 17. septembri 2019. aasta otsus, juhtum M.8870;

- liita kohtuasja menetlus Üldkohtu kodukorra artikli 68(5) tähenduses sama otsuse peale (juhtum M.8870) esitatud hagidega nende sisulise seotuse tõttu kumulatiivselt kohtuotsuse huvides;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Komisjoni 17. septembri 2019. aasta otsuse peale, millega tunnistatakse koondumine E.ON/innogy siseturuga kokkusobivaks, juhtum M.8870 (ELT 2020, C 379, lk 16) esitatud hagi põhjendamiseks esitatakse väide, mis on sisuliselt identne kohtuasjas T-63/21: Stadtwerke Frankfurt am Main vs. komisjon esitatud väitega, või on sellele sarnane.

28. jaanuaril 2021 esitatud hagi – QA versus komisjon

(Kohtuasi T-68/21)

(2021/C 138/58)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: QA (esindaja: advokaat C. Roth)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- kohustada Euroopa Komisjoni maksma [QAle] 397 038,3 eurot varalise kahju eest, mida talle tekitati sellega, et komisjon rikkus Euroopa Liidu õigusest tulenevaid proportsionaalsuse, hea halduse ja kaitseõiguse põhimõtteid;
- kohustada Euroopa Komisjoni maksma [QAle] 100 000 eurot mittevaralise kahju eest, mida talle tekitati sellega, et rikuti Euroopa Liidu õigusest tulenevat proportsionaalsuse põhimõtet;
- mõista Euroopa Komisjonilt välja kohtukulud, sh hüvitamisele mittekuuluvad kulud.

Väited ja peamised argumendid

Hagi toetuseks esitab hageja neli väidet, millest kolm esimest puudutavad varalist kahju, mis tekitati talle väidetavalt sellega, et ta jäi ilma praegusest ja tulevasest töötasust saadavast tulust, ja neljas mittevaralist kahju, mis tekitati talle väidetavalt tema maine kahjustamisega.

- Esimene väide, et Euroopa Komisjon rikkus proportsionaalsuse põhimõtet; tegemist on komisjoni toime pandud õigusrikkumisega, millega tekitati hagejale kahju.
 - Teine väide, et Euroopa Komisjon rikkus kaitseõigusi; tegemist on komisjoni toime pandud õigusrikkumisega, millega tekitati hagejale kahju.
 - Kolmas väide, et Euroopa Komisjon rikkus hea halduse põhimõtet; tegemist on komisjoni toime pandud õigusrikkumisega, millega tekitati hagejale kahju.
 - Neljas väide, et Euroopa Komisjon rikkus proportsionaalsuse põhimõtet; tegemist on komisjoni toime pandud õigusrikkumisega, millega tekitati hagejale kahju.
-

4. veebruaril 2021 esitatud hagi – PIC CO versus EUIPO – Haribo Ricqles Zan (P.I.C. Co.)**(Kohtuasi T-73/21)**

(2021/C 138/59)

*Hagiavalduse keel: inglise***Pooled***Hageja:* PIC CO AD (Kazichene, Bulgaaria) (esindaja: advokaat A. Ivanova)*Kostja:* Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)*Teine menetluspool apellatsioonikojas:* Haribo Ricqles Zan (Marseille, Prantsusmaa)**Andmed EUIPO menetluse kohta***Vaidlusluse kaubamärgi omanik:* hageja Üldkohtus*Vaidluslune kaubamärk:* ELi kujutismärk „P.I.C. Co.“ – ELi kaubamärk nr 15 400 138*Menetlus EUIPOs:* kehtetuks tunnistamise menetlus*Vaidlustatud otsus:* EUIPO viienda apellatsioonikoja 27. novembri 2020. aasta otsus asjas R 1847/2019-5**Nõuded***Hageja palub Üldkohtul:*

— tühistada vaidlustatud otsus.

Väide

— Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.

4. veebruaril 2021 esitatud hagi – QC versus komisjon**(Kohtuasi T-77/21)**

(2021/C 138/60)

*Kohtumenetluse keel: prantsuse***Pooled***Hageja:* QC (esindaja: advokaat F. Moyse)*Kostja:* Euroopa Komisjon**Nõuded***Hageja palub Üldkohtul:*

— tühistada 8. novembri 2020. aasta vaikumisi keeldumise otsus;

— kohustada ümber arvutama [QC] pensioniõigused alates 1. maist 2020 kõikide sissemaksete alusel, mida viimane Hispaania sotsiaalskeemi tegelikult tegi;

- mõista hagejale ümberarvutatud summa ja [QC] tegelikult saadud summa vahele jääv summa ajavahemiku eest alates 1. maist 2020. aasta kuni eespool nimetatud pensioniõiguste ümberarvutamise kuupäevani, millele lisandub seadusjärgne intress, mida arvutatakse kas alates selle summa maksmisest, alates kaebuse esitamise kuupäevast või alates käesoleva hagiavalduse esitamise kuupäevast, mis hõlmab selle summa suurendamist 2021. aasta jaanuarile järgnevate kuude eest kuni hetkeni, mil tühistatakse vaikimisi keeldumise otsus, mis on vaidlustatud;
- mõista hageja kasuks välja 25 000 eurot (kakskümmend viis tuhat eurot) varalise kahju eest;
- mõista hageja kasuks välja 50 000 eurot (viiskümmend tuhat eurot) mittevaralise kahju eest;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kaks väidet.

1. Esimene väide, mille kohaselt on rikutud ELTL artikleid 45 ja 48, mis tagavad töötajate vaba liikumise ja sotsiaalõiguste kaitse töötajate vaba liikumise raames, ning täpsemalt, mille kohaselt on rikutud sellise Euroopa Liidu kodaniku sotsiaalõiguste kaitset, kes Euroopa Liidus liikumisvabadust kasutades töötas rahvusvahelises organisatsioonis. Hageja leiab, et rikkumine hõlmab ka teiste Euroopa Liidu normide rikkumist, milleks on:
 - nõukogu 14. juuni 1971. aasta määrus (EÜ) nr 1408/71 sotsiaalkindlustusskeemide kohaldamise kohta ühenduse piires liikuvate töötajate ja nende pereliikmete suhtes (EÜT 1971, L 149, lk 2; ELT eriväljaanne 05/01, lk 35);
 - Euroopa Liidu personalieeskirjade artikkel 7 ja VIII lisa artikli 11 lõige 2;
 - 29. aprilli 2004. aasta määrus (EÜ) nr 883/2004 sotsiaalkindlustussüsteemide kooskõlastamise kohta (ELT 2004, L 166, lk 1; ELT eriväljaanne 05/05, lk 72).
2. Teine väide, mis puudutab hagejale tema pensioniõiguste tunnustamata jätmisega tekitatud varalise ja mittevaralise kahju hüvitamise nõuet.

12. veebruaril 2021 esitatud hagi – Paesen versus Euroopa välisteenistus

(Kohtuasi T-88/21)

(2021/C 138/61)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja Sandra Paesen (Beersel, Belgia) (esindaja: advokaat M. Casado Garcia-Hirschfeld)

Kostja: Euroopa välisteenistus

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada 10. aprilli 2020. aasta otsus üleviimise kohta mittejuhtivale ametikohale ning teise võimalusena tühistada sama otsusega kinnitatud katseaja aruanne;
- tühistada ametisse nimetava asutuse 12. mai 2020. aasta otsus, millega jäeti rahuldamata abitaotlus, mille hageja esitas 17. jaanuaril 2020 personalieeskirjade artikli 24 alusel;

- tühistada vajadusel 4. novembri 2020. aasta rahuldamata jätmise otsus kaebuse kohta, mille hageja esitas personalieeskirjade artikli 90 lõike 2 tähenduses;
- mõista hagejale talle väidetavalt tekitatud varalise ja mittevaralise kahju eest välja hüvitis põhjusel, et teda on psühholoogiliselt ahistanud ning administratsioon on tegutsenud nõuetevastaselt;
- mõista kõik kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hageja esitab tühistamisega seoses hagi põhjendamiseks neli väidet.

1. Esimene väide, mille kohaselt on rikutud põhiõigusi heale haldusele, õigust olla ära kuulatud, tehtud on ilmne hindamisviga ja on kuritarvitatud võimu.
2. Teine väide, mille kohaselt on rikutud komisjoni otsuse C(2008)5028 keskastme juhtide kohta artiklit 11 ja Euroopa välisteenistuse peasekretäri 15. novembri 2019. aasta otsust ADMIN (2019) 31 ametisse nimetava asutuse ja teenistuslepingute sõlmimise pädevusega asutuse volituste edasidelegeerimise kohta, ning on tehtud ilmne hindamisviga.
3. Kolmas väide, mis koosneb kahest osast.
 - Esimene osa, mille kohaselt on rikutud põhjendamiskohustust, mis tuleneb Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjade artiklist 25, personalieeskirjade artikli 7 lõiget 1, ja on tehtud ilmne hindamisviga.
 - Teine osa, mille kohaselt on eiratud personalieeskirjade artiklit 26 ja tehtud ilmne hindamisviga.
4. Neljas väide, mille kohaselt on rikutud inimväärikust, inimväärsed töötingimusi, hoolitsemiskohustust ja igasuguse psühholoogilise ahistamise keeldu.

13. veebruaril 2021 esitatud hagi – Creaticon d.o.o. versus EUIPO – Paul Hartmann (SK SKINTEGRA THE RARE MOLECULE)

(Kohtuasi T-93/21)

(2021/C 138/62)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Creaticon d.o.o. (Zagreb, Horvaatia) (esindaja: advokaat P. Krmpotić)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Paul Hartmann AG (Heidenheim, Saksamaa)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi omanik: hageja

Vaidlusalune kaubamärk: kujutismärk SK SKINTEGRA THE RARE MOLECULE ELI nimetav rahvusvaheline registreering – ELI nimetav rahvusvaheline registreering nr 1 424 199

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO viienda apellatsioonikoja 2. detsembri 2020. aasta otsus asjas R 847/2020-5

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- anda luba registreerida kaubamärk nr 1 424 199 registreerimistaotluses märgitud klassi 3 kuuluvate kaupade jaoks;
- teise võimalusena tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista hageja kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väited

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine;
- võrdse kohtlemise ja õiguskindluse põhimõtete rikkumine.

15. veebruaril 2021 esitatud hagi – Portugal versus komisjon

(Kohtuasi T-95/21)

(2021/C 138/63)

Kohtumenetluse keel: portugali

Pooled

Hageja: Portugali Vabariik (Lissabon, Portugal) (esindajad: L. Inez Fernandes, P. Barros da Costa, M. J. Marques, L. Borrego ja A. M. Soares de Freitas, keda abistasid advokaadid M. Gorrão-Henriques ja A. Saavedra)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- otsustada, et toimikusse tuleb lisada dokumendid, mis koostati haldusmenetluses, mille järel tehti vaidlustatud otsus, nagu on taotletud käesolevas hagiavalduses;
- tühistada Euroopa Komisjoni 4. detsembri 2020. aasta otsuse C(2020) 8550 final riigiabi SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) kohta, mida Portugal kohaldas Madeira vabatsooni suhtes – III kava, artikkel 1 ja artiklid 4–6;
- mõista kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja seitse väidet.

1. Esimene väide, et õigusnormi on rikutud, kuna vaidlusalune meede on üldist laadi ja ei ole valikuline, mistõttu ei kujuta see endast avalikku abi ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses.
2. Teine väide, et komisjon ei ole igal juhul tõendanud, et oleks täidetud konkurentsi moonutamise ja liikmesriikidevahelise kaubanduse mõjutamise kriteerium.
3. Kolmas väide, et õigusnormi on rikutud seoses ELTL artikli 108 ja määruse (EL) 2015/1589 artiklite 21 ja 23 kohaldamisega, kuna tegu on olemasoleva abiga.

4. Neljas väide, et otsuses on õigusnormi rikutud, kuna Madeira vabatsooni III kava viidi ellu kooskõlas komisjoni 2007. aasta ja 2013. aasta otsustega ja ELTL artiklitega 107 ja 108.
5. Viies väide, et on tehtud viga otsuse faktilistes asjaoludes ja/või seda otsust on ebapiisavalt põhjendatud, kuna maksustamiskorra nõuded ja järelevalve riigi ametiasutuste poolt on asjakohased, et Madeira vabatsooni III kava üle kontrolli teostada.
6. Kuues väide, et on tehtud viga otsuse faktilistes asjaoludes ja/või seda otsust ei ole põhjendatud, kuna Portugali Vabariik kontrollis töökohtade loomise/säilitamise nõudeid.
7. Seitsmes väide, et on rikutud liidu õiguse üldpõhimõtteid. Hageja sõnul on eelkõige rikutud kaitseõigust, õiguskindluse ja hea halduse põhimõtteid ning puudub põhjendus.

**17. veebruaril 2021 esitatud hagi – Construcciones Electromecanicas Sabero versus EUIPO –
Magdalenas de las Heras (Heras Bareche)**

(Kohtuasi T-99/21)

(2021/C 138/64)

Hagiavalduse keel: hispaania

Pooled

Hageja: Construcciones Electromecanicas Sabero, SL (Madrid, Hispaania) (esindajad: advokaadid I. Valdelomar Serrano, P. Román Maestre ja D. Liern Cendrero)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine pool apellatsioonikoja menetluses: Magdalenas de las Heras, SA (Aranda de Duero, Hispaania)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi taotleja: hageja Üldkohtus

Vaidlusalune kaubamärk: ELi kujutismärgi Heras Bareche taotlus – registreerimistaotlus nr 17 979 710

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO viienda apellatsioonikoja 2. detsembri 2020. aasta otsus asjas R 1019/2020-5

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tuvastada, et vaidlustatud otsuses on vääralt kohaldatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b;
- teha otsus anda kaitse seoses kõikide kaupade ja teenustega, mida on nimetatud ELi kaubamärgi taotluses nr 17 979 710 Heras Bareche (kujutismärk) kaupadele klassides 30 ja 35;
- mõista käesoleva menetlusega seonduvad kulud, sealhulgas hageja kantud esinduskulud välja kostjalt.

Väide

Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.

19. veebruaril 2021 esitatud hagi – Ryanair versus komisjon**(Kohtuasi T-111/21)**

(2021/C 138/65)

*Kohtumenetluse keel: inglise***Pooled**

Hageja: Ryanair DAC (Swords, Iirimaa) (esindajad: advokaadid E. Vahida, F-C. Lapr  vote, V. Blanc, S. Rating ja I. Metaxas-Maranghidis)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Euroopa Komisjoni 30. novembri 2020. aasta otsus riigiabi asjas SA.55373 (2020/N) – *Horvaatia – COVID-19: Kahju h  ivitamine Croatia Airlines'ile* ⁽¹⁾; ja
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi p  hjuduseks esitab hageja neli väidet.

1. Esimene väide, et kostja otsus rikub ELTL erisätteid ja liidu õiguse üldpõhimõtteid, millele tugineb lennutranspordi liberaliseerimine liidus alates 1980ndate lõpust (st diskrimineerimiskeeld, teenuste osutamise vabadus ja asutamisvabadus ⁽²⁾).
2. Teine väide, et kostja kohaldas v  aralt ELTL artikli 107 lõike 2 punkti b ja tegi ilmse hindamisvea, kui ta hindas abi proportsionaalsust COVID-19 kriisi põhjustatud kahjuga.
3. Kolmas väide, et vaatamata tõsistele raskustele jättis kostja ametliku uurimismenetluse algatamata ja rikkus hageja menetlusõigusi.
4. Neljas väide, et kostja rikkusoma p  hjudamiskohustust.

⁽¹⁾ ELT 2021, C 17, lk 3.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. septembri 2008. aasta määrus (Eü) nr 1008/2008 ühenduses lennuteenuste osutamist käsitlevate ühiseeskirjade kohta (uuestisõnastamine) (ELT 2008, L 293, lk 3–20).

25. veebruaril 2021 esitatud hagi – Suez versus komisjon**(Kohtuasi T-121/21)**

(2021/C 138/66)

*Kohtumenetluse keel: prantsuse***Pooled**

Hageja: Suez (Pariis, Prantsusmaa) (esindajad: advokaadid O. Billard, I. Simic, Y. Trifounovitch, G. Fabre, G. Vatin, D. Th  ophile, G. Aubron ja O. Chriqui)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kõik kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagis vaidlustatakse komisjoni 17. detsembri 2020. aasta otsus C(2020) 8969 final, millega jäeti esiteks rahuldamata hageja taotlus tuvastada, et Veolia Environnement S.A. on rikkunud määruse (EÜ) nr 139/2004⁽¹⁾ artikli 7 lõiget 1, sest ta omandas 29,9 % Suezi kapitalist ilma komisjoni eelneva loata, ja teiseks taotlus esialgsete meetmete võtmiseks selle äriühingu suhtes sama määruse artikli 8 lõike 5 punkti a alusel; hageja tugineb kahele väitele.

1. Esimene väide, et otsust ei ole ELTL artiklile 269 vastavalt põhjendatud. Hageja väidab, et komisjon rikkus ELTL artiklis 296 ette nähtud nõudeid, sest ta tegi otsuse, mille põhjendustest ei ole hagejal ega kohtul võimalik aru saada, miks tuleb komisjoni arvates kohaldada EÜ ühinemismääruse artikli 7 lõikes 2 ette nähtud automaatset erandit. Lisaks on vaidlustatud otsuse põhjendus EÜ ühinemismääruse artikli 7 lõike 1 kohaldatavuse osas tema osaluse 29,9 % omandamise suhtes vastuoluline. Lõpuks leiab hageja, et vaidlustatud otsuses on piisava põhjenduseta kõrvale kaldutud liidu kohtu väljakujunenud praktikast EÜ ühinemismääruse artikli 7 lõikes 2 ette nähtud peatavast toimest tehtavate erandite kitsa tõlgendamise kohta.
2. Teine väide, et rikutud on EÜ ühinemismääruse artikli 7 lõiget 2. Hageja on sellega seoses seisukohal, et komisjon on seda sätet rikkunud, sest esiteks eeldas ta, et selles ette nähtud erandit tuleb kohaldada Veolia kavandatud kogutegevuse kui ühe ühinemise suhtes, kuigi see erand oli selgelt esemetu ja seda ei saa järelikult nimetatud tehingu suhtes kohaldada, ja teiseks, et kõik õigustehingud, mis moodustavad selle ühe ühinemise, peavad kuuluma selle artikli osas sama õigusliku režiimi alla. Lisaks on hageja seisukohal, et selles sättes ette nähtud erandi kohaldamisega väärtpaberite eraõigusliku omandamise suhtes ühe ostja poolt on komisjon samuti seda sätet rikkunud. Lõpuks heidab hageja komisjonile ette seda, et viimane eeldas, et Veolia täitis ühinemisest viivitamatu teatamise tingimuse.

⁽¹⁾ Nõukogu 20. jaanuari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 139/2004 kontrolli kehtestamise kohta ettevõtjate koondumiste üle (EÜ ühinemismäärus) (ELT 2004, L 24, lk 1, ELT eriväljaanne 08/03, lk 40).

25. veebruaril 2021 esitatud hagi – QI versus komisjon

(Kohtuasi T-122/21)

(2021/C 138/67)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: QI (esindaja: advokaat N. de Montigny)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada hageja 2018. aasta ja 2019. aasta lõplikud hindamisaruanded;
- tühistada vajalikus ulatuses 16. novembri 2020. aasta kaebuse rahuldamata jätmise otsus;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimese väite kohaselt ei ole järgitud kehtivaid üldised rakendussätteid. 2018. aasta hindamisaruande kohta väidab hageja, et töökohustuste rahuldaval tasemel täitmise uuesti läbivaatamine edasikaebamise etapis oli õigusvastane. 2019. aasta hindamisaruande puhul heidab hageja ette, et edasikaebuse hindaja sekkus varajases etapis. Mõlema hindamisaruande kohta väidab hageja, et tema olukorra suhtes on väärtalt tõlgendatud ja kohaldatud üldiste rakendussätete artikli 2 lõike 3 punkti a ja artiklit 4.
2. Teise väite kohaselt on rikutud erapooletuse ja neutraalsuse kohustust, hoolitsemiskohustust ja hea halduse põhimõtet, Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjade artiklit 21a ning menetlust kuritarvitatud.
3. Kolmanda väite kohaselt on tehtud ilmne hindamisviga, faktilised asjaolud sisuliselt ebatäpsed, esitatud objektiivsete faktidega mitteseotud pahatahtlikke väiteid ja rikutud lojaalsuskohustuse mõistet.

25. veebruaril 2021 esitatud hagi – Mariani jt versus parlament

(Kohtuasi T-124/21)

(2021/C 138/68)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hagejad: Thierry Mariani (Pariis, Prantsusmaa) ja veel 22 hagejat (esindaja: advokaat F. Wagner)

Kostja: Euroopa Parlament

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. detsembri 2020. aasta määruse (EL, EURATOM) nr 2020/2223, millega muudetakse määrust (EL, Euratom) nr 883/2013 seoses Euroopa Prokuratuuriga tehtava koostöö ja Euroopa Pettustevastase Ameti juurdluste tulemuslikkusega (ELT 2020, L 437, lk 49), artikkel 1, eriti aga muudetud määrusesse lisatud artikli 3 lõige 11, artikli 4 lõike 2 punktid a ja b, artikli 5 a osa lõige 1, artikli 7 b osa lõige 3a ja artikli 9a lõiked 1–4;
- mõista kohtukulud välja Euroopa Parlamendilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagejad esitavad oma hagi põhjendamiseks ühe väite, mille kohaselt on rikutud Euroopa Liidu põhiõiguste hartat (edaspidi „harta“), Euroopa inimõiguste konventsiooni, kohtupraktikas tunnustatud üldpõhimõtteid, parlamendiliikmete privileegide ja immuunitetide protokoll, Euroopa Parlamendi kodukorda ja parlamendiliikmete põhimäärust.

Hagejate väitel võimaldab vaidlustatud määrus Euroopa Pettustevastasel Ametil (edaspidi „OLAF“) saada viivitamata ja ette teatamata juurdepääs kogu teabele ning parlamendiliikmete ja nende assistentide tööruumidele ilma sõltumatu kohtuasutuse sanktsioonita, mis on aga kõikides demokraatlikes riikides reeglina nõutav.

Hagejad kritiseerivad vaidlustatud määrust ka seetõttu, et nende sõnul võimaldab see OLAFil saada juurdepääs parlamendiliikmete ja nende assistentide isiklikele seadmetele, pangaväljavõtetele ja –kontodele.

Hagejad leiavad, et OLAF võib algatada niisuguseid menetlustoiminguid pelgalt anonüümse vihje põhjal ning kardavad, et parlamendiliikmetele, eriti kui nad kuuluvad opositsiooni, võidakse avaldada survet, rakendada väljapressimist või neid muul moel hirmutada, mis võib anda võimaluse teistel isikutel nende tegevust parlamendiliikmena mõjutada.

Hagejad väidavad lisaks, et menetluslike tagatiste kontrolör ei ole igal juhul sõltumatu organ, nagu seda on eeluurimiskohtunik kriminaalpolitsei uurijate puhul, kuna sellise kontrolöri nimetab ametisse komisjon, kellest ta rahaliselt sõltub. Hagejad leiavad, et niisugune süsteem ei paku mingisugust tagatist opositsiooni kuuluvatele valitud parlamendiliikmetele, kelle suhtes OLAF võib juurdlust läbi viia.

Veel seab vaidlustatud määrus hagejate sõnul kahtluse alla harta artiklitega 7 ja 8 kehtestatud liidu õiguse üldpõhimõtted, kuna see võimaldab OLAFil saada juurdepääs teabele, mis teda ei puuduta ja mis veel vähem puudutab parlamenti või mis tahes muud Euroopa institutsiooni.

Lõpuks leiavad hagejad, et vaidlustatud määrus seab kahtluse alla parlamendiliikmete privileegide ja immuniteetide protokolliga artiklitega 8 ja 9 kehtestatud liidu õiguse üldpõhimõtted, kuna vaidlustatud määrus võimaldab OLAFil rikkuda parlamendiliikmete immuniteeti, ilma et kohtuasutus oleks eelnevalt taotlenud või veel vähem saanud loa neilt parlamendiliikme puutumatus eest ära võtmiseks ja ilma et tegu oleks erakorralise toiminguga. Hagejate hinnangul võimaldab vaidlustatud määrus OLAFil ja seega ka seda taotlenud Euroopa Parlamendil moonutada parlamendiliikmete immuniteeti ja õigust oma seisukohtade puutumatusel, et saada enda kätte materjale, millele muidu OLAFil juurdepääsu ei oleks.

Üldkohtu 10. veebruari 2021. aasta määrus – Hexal versus EMA

(Kohtuasi T-549/18) ⁽¹⁾

(2021/C 138/69)

Kohtumenetluse keel: inglise

Kaheksanda koja laiendatud koosseisus president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 436, 3.12.2018.

Üldkohtu 12. veebruari 2021. aasta määrus – Staciwa versus komisjon

(Kohtuasi T-511/19) ⁽¹⁾

(2021/C 138/70)

Kohtumenetluse keel: inglise

Seitsmenda koja president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 357, 21.10.2019.

Üldkohtu 10. veebruari 2021. aasta määrus – Close ja Cegelec versus parlament**(Kohtuasi T-188/20) ⁽¹⁾**

(2021/C 138/71)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Kuuenda koja president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 262, 10.8.2020.

Üldkohtu 12. veebruari 2021. aasta määrus – Colombani versus Euroopa välisteenistus**(Kohtuasi T-507/20) ⁽¹⁾**

(2021/C 138/72)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Kaheksanda koja president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 329, 5.10.2020.

ISSN 1977-0898 (elektroniline väljaanne)
ISSN 1725-5171 (paberväljaanne)

Euroopa Liidu
Väljaannete Talitus
L-2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET